

ORIENTAL INSTITUTE

Tilak Road, Opp. Sayajigunj Tower
BARODA - 390 002,

CENTRAL LIBRARY, BARODA. INSTITUTE

SANSKRIT SECTION.

Tilak Road, Opp. Sayajigunj Tower
BARODA - 390 002,

Acc. No. 11580 Subject वल्गु शिखर
Name संज्ञादा शिखर
Author द्विवेदिन
Age 1610 D.C. सं. Extent 1/1
Language १ Script २

केचित्कल्याः सात्विकाः केचिदानसाः केचितामसाः सात्विकेषुविज्ञोःसृष्टिर्भवति गनसेषुब्रह्मणः
 सृष्टिः रुद्रातामसेषु कदाचिद्भगवत्याः रवेश्च पुराणेष्वेवमनेकधट्टपते तत्रासौविरोधः तत्रे
 तवाराहकल्याण्येब्रह्मणोदिवसेषरामन्वेतराणपतीतानि स्वायेभुवः १ स्वारेचिषः २ तमः ३
 तामसः ४ वैवतः ५ चाक्षुषः ६ अतीताः षडेतेमनवः वैवस्वतोवर्तमानः सप्तमः अथभविष्याः
 सावर्णिः ८ दक्षसावर्णिः ९ ब्रह्मसावर्णिः १० धर्मसावर्णिः ११ रुद्रसावर्णिः १२ देवसाव
 र्णिः १३ इंद्रसावर्णिश्चतुर्दश १४ तपः सत्यं दपादानमिति चतः पाठर्मः कृतयुगेवभूव त्रेतायोवि
 पात् हापरेदिपात् कलाऽवेकयात् ब्रह्मक्षत्रियवैश्यशूद्रादिति वर्णाः ब्रह्मचारिग्रहस्पवानप्र
 ऽस्ययतयइतिश्रामाः पञ्चानित्यनैमित्तिककाम्यादिभेदेनधर्मावेदेनोक्तः अनुयुगमन्वेतरंभ

गवदवतारोभवति प्रतिमन्वेतरंएयऽगिंदाः सत्यक्षयश्च इंद्रानुयापिनोदेवाश्च मनुपुत्राश्चराजानः
 वेदादिणास्त्वप्रवर्तकाः ऋषयः विलोकीशास्त्रारश्चेंद्राः अथर्मिचातकोभगवदवतारः दंडनीत्या
 धर्मपालकाराजानः अनुमन्वेतरं प्रतिहापरेएकसप्रतिर्वेदव्यासाभवंति अस्मिन्स्येतवाराहकल्पे
 वैवस्वतमन्वेतरेऽरे अष्टाविंशतिमेहापरेपरासरात्मनः सत्यवतीनेदनः कृष्णद्वैपायनोवभूवा
 येनवेदाव्यस्ताः कृतेचवेदोत्तशास्त्रे महाभारतेच श्रीभागवतेच तस्मात्वेदव्यासमतमाश्रित्य
 हापरतः ददानीतनाअपिधर्मार्थकाममोक्षाहरिभक्तिरितिपुरुषार्थपंचकेप्रवर्तयंनि कृतादिहा
 परंतंधर्मार्थकाममोक्षाणोप्रवृत्तिः कलौहरिभक्तिरेवपुरुषार्थः धर्मश्चैकपात् कृतेत्रेतायोअ
 न्येषामरधीणोमतमाश्रित्यधर्मादयशासनान्येषामवताराणामस्यकल्पपरसिंहरामादीनांभा

४ क्लिः कलौ क्लमस्य भक्तिरेव वेदव्यासस्याभीष्टदेवतत्वात् कलौ देवो महेश्वरः कलौ चंडिविनायकौ क
 लौरामेति कीर्तन इति पुराणादिषु यदुपपत्तेतस्ये परेनायं कलिः अन्येते कलयः भूताः भविष्याः ३
 श्वेतवागह कल्पवैद्य स्वतमन्तरेष्टा विंशतिमेकलि विषयं ब्रह्मांडपुराणोक्ते इष्टव्ये कलौ दशस
 हस्रेण विसृज्यत्पतिमेदिनी तदुर्द्धे जाह्नवीतोयंतथर्द्धे सर्वदेवताः १ कृतादिहापरोते ये वेदोक्ता
 वर्णाश्चमेतरथर्मपरावभूवुः तेषां थर्मस्त्रिधा फलेभिन्नः ये स्वथर्मदो ग्यारः स्वर्गाय मिलाषि
 णः कलेरादितन समाप्तिपर्यन्ते स्वर्गसखिभोक्ष्येति ये मुमुक्षवस्ते निःकाम स्वथर्मतो वैराग्यपूर्वक
 ज्ञानयोगेन सोऽप्यवेदोत योगशास्त्रैस्सवशौ वोक्तमार्गीणानाद्या विधे मोक्षप्राप्ताः ये त्वेते कलेर्गुण
 ताः कलेराद्य सदसवर्षमध्ये वतारमिच्छेति यथाक्ते श्रीभागवते एकादशांके ये कालं संभोजयंसा ४

र्यागुणज्ञाः सारभागिनः यत्र संकीर्तने नैव सर्वः स्वार्थो भिलभ्यते कृते पद्याय तो विसंवेता यो यजतो
 मवैः द्यापरे परिचर्यायो कलौ तद्विकीर्तनात् कलेर्दोषनिधेरा जन्त्रस्त्रियेको महान् गुणः कीर्त
 नादेव क्लमस्य मुक्तवेधः परंब्रजेत १ तत्रैव कृतादिषु प्रजापतयः कलाविच्छेति संभवे कलौ खलुभ
 विच्छेति नागयणपगयणाः क्वचिन्महाराज इविदेषु च भूरिषाः ताम्रपणानदी यत्र कृतमाला
 पयस्विनी कावेरी च महापुण्या प्रतीची च महानदी येपि वेति न लेता सोम उजा मचनेश्वर प्रा
 योभः क्लमगवति वासुदेवे मलाशयाः वेदोक्तयत्त भागभुजो दवाः ब्रह्मरुद्रशक्तिगणपतिवा
 स्वादित्यसाथ्य विष्णुदेवाद्यो ब्रह्मांडपुराणोक्त काले पावनिष्ठेति कलौ गंगा चोक्त लक्ष्मि सिंधुती
 री पुरुषोत्तमत्तरे श्रीनगराथ रूपेण विसृज्यत्पतिमेदिनी कलौ वैस्सवाश्रवतंति श्रीकृष्णादस्य

देवताभक्त्यनरकलौसिद्धिर्न भवति शून्यमेतिरप्राचूर्णकवत् यर्मस्यसिद्धिस्तदृशी न भवति यर्मस्यै
केपादत्वात् तस्माद्यथोक्तं श्रीवलभैः सर्वमास्तेषु नष्टेषु कलौ च विलथर्माणि पधेडप्रचुरे लोके क
सपवगतिर्मम जनैकपालकाम्नेच्छलौकिकाटयो बहवः पाषेडावेदमार्गादृदिः कलौ भवेति नि
रपदाः यथोक्तं विसुषुगणे यर्मोतरे कृतादिद्वापरोते च नमभाजो हिनेतवः भवेति नमभा
जस्तेयावत्काले कलिर्घनेत् भवेति ये कलौ जीवास्ते वै निरयगामिनः कृतादिद्वापरोते वै काले
नास्यत्र संशयः २ केले रादौ दशसहस्रवर्षमध्ये वतीर्णा स्थिथा जेतवो भवेति कर्मणामनसा वा
चा श्रीकृष्णे हि भजेतिये संप्रदायिगुरोर्वाक्यात्ते विसोर्न कलेर्नराः इति स्कंदपुराणात् वेदोक्तं
र्महीनत्वात् सर्वे निरयगामिनः अनाश्रित्य हरिं जीवाः कलौ पाषेडसंकुले केचिद्विस्माः पदं योति

ति यर्मस्यैकपदाप्रयेण स्वर्गं बहूनां मध्ये कोपियास्यति अन्ये सर्वेपि निरयगामिनः इति त्रैविध्यमु
क्तं यथोक्तं ब्रह्मवैवर्ते यवाकारः कलिर्नेयः कालरूपेण केवले सपुच्छस्तययो ज्ञेयाः पुच्छेषु
ष्करतिः स्मृतं श्रायं दशसहस्रेतयवरूपं प्रकीर्तितं तद्दृष्टुं पुच्छसंज्ञं स्यात्कलिकाले तनीरसंल
षाधिको लसत्सुद्यादावेते यवो भवेत् सत्वाधिको मध्यभीगे पुच्छे सा रोशा वर्तितः एवमा
दिकलिर्दृष्टी यर्मराजो दिवेयतः गतः सकृत्सो यर्मस्य ग्लानिरासी कुमाततः पंचवर्षसहा
स्ताते एव मध्यं प्रकीर्तितं सधर्मो भगव इति स्तः कालेन वर्द्धते तलो वर्षा प्रतस्योते यवस्योते व
दंति हि तत्र भक्तिश्च यर्मस्य कुमादंते च निष्पति ८ पुष्करादीनि तीर्थानि गंगाद्याः सरितस्तथा स
प्रपुर्यश्च शैले द्वायगम्यामानुषैस्ततः ७ भविष्यति कलौ चोरेत्यायवर्षायुतास्यं रत्नोसितेषु

६
 स्यात्संतिडडष्टाष्टापदरूपतः ८ पवेप्रीमत्रपयुधिष्टिराज्यसमयात् दर्शसहस्रवर्षपर्यन्तेकलौभा
 गवताभवेतीति सिद्धं ननुवर्णाश्रमोक्तनित्यनैमित्तिकत्रिधानसूत्रेकलौभागवतानंतदकरणप्र
 त्पवायो न स्यात्वा भविष्यति न स्यादिति श्रीभागवते एकादशास्कंधे कलिविषये वाक्यानि देव
 धिभूतात्संरणोच किं करो न विद्यते नायम्राणी च राजन् सर्वात्मनायः शरणं शरणं गतो मुकुंदे
 परिहृत्य कृत्ये १ तत्रैवातावत्कर्माणि कुर्वीत न निर्विद्येत यावत् ॥ मत्कथा श्रवणादौ वा श्रद्धा
 यावत्त्रजायते २ पुनश्च ज्ञाननिष्ठो विरक्तो वा मद्भक्तो वा न पेक्षकः सलिंगानाश्रमान्त्पत्काचरे
 दविधिगोचरः ३ बुद्धिपूर्वनिषिद्धाचरणेनैवाचरंति भागवताः परंतु ईश्वरे लुपयानिषिद्धाच
 णे ईश्वरशरणं गतानो ईश्वर एव प्रत्यवाये निवारयति यथोक्तं भगवद्गीतासु ईश्वरः सर्वभूता

नो हृदये शोर्न तिष्ठति धामयन् सर्वभूतानियं ॥ ३ ॥ आरूढानि मायया तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत
 तस्य सादात्परो षोडश्याने प्राप्स्ये सिंहासने मतो न्यमीश्वरे ज्ञास्यतीति मत्वा पुनर्भगवतोक्तं मत्स
 नाभवमद्भक्तो मया जीर्मानमस्करु मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोसि मे सर्वधर्मान्परित्यज्य
 मामेकं शरणं व्रज अहेत्वो सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माशुच १ तत्रैव च अपि चेत्सुडगाचारो भ
 जते मामनन्यभाक् साधुरेव समंततः सम्पश्य च सितो हिसः १ पुनरेकादशास्कंधे स्वपादसू
 लं भजतः प्रयस्यत्पक्ता न्यभावस्य हरिः परेषाः विकर्मय च्छात्पतितं कथं चिदुनोति सर्वहृदिसंनि
 विष्टः १ तत्रैव च यदि कुर्यात्प्रमादेन योगी कर्मविगर्हितं योगेनैतद्देहे देहो नान्यथत्वं कदाचन
 योगास्वयः ज्ञानकर्मभक्त्याख्याः अन्यत्पले प्रायश्चितादि इति श्रीसंप्रदायप्रदीपे श्रीविष्णुस्वामि

सपात्रे बिल्वमंगलवर्ते श्रीवल्लभदीपशिवे तन्मार्गपथिकजनतमो निवृत्तौ प्रथमं प्रकरणं १ उक्तं
 च उत्पन्नादा विदेभक्तिर्वृद्धिकर्णाटके गता क्वचित् क्वचिन्महागणेश्वरैरेप्रलये गता १ युधि
 धिरराज्यसमयात् किंचित् लोकातेऽविडेषु कश्चिदाजावभूव येन धर्मणा खिले भारते वर्षे
 वैशीकृते तस्मिन् सः सकलभारथोरैयः सचिवो ब्राह्मणो बभूव तस्य ब्राह्मणस्यात्मजः श्री
 विष्णुस्वाम्यासीत् सच श्रीशुकवागम्यताञ्चोदोः श्रीगोपीजनवल्लभस्योपायव योयदेशः
 सत्तंभनेदिति शास्त्रात् साः दातृरूपेण कामइव वेदार्थविषया चतुर्भुवः बुद्ध्या च हृदसा
 तिः धनवान्यथा धनदः भोगवान्यथा पुनदः किमधिकं वेदोपवेदेति हासपुराणे
 पपुराणस्य पुराणस्य निवेदो गमोऽप्यवेदो तयो गयी सोऽवै सवशो वतेऽदि वेता यथाह स

द्वैपायनः साहित्यवास्यायनादिषु च यथोक्तं पात्रे यदा भागवतीरुहिः क्षितौ भवति वैतसा श्रेणे
 न भगवान् विष्णुः स्वात्मानं रजति स्वयं तमाश्रित्य जनाः सर्वे भक्तिभाजो भवंति हि मेही संभेव
 लीवदायदाश्रित्य भ्रमंति च चत्वारस्तैकलौभायाः संप्रदायप्रवर्तकाः भविष्यंति प्रसिद्धास्ते
 सुत्कालेषु रुषोत्रमात् १ तस्य श्रीविष्णुस्वामिनः कदाचिन्मनसि विचारः समजनि कथमहं
 पितरधिको गुणो भवेये राजसेवया भविष्यामि संप्रति भूमंडले यइषोऽस्मिन् शाराजास्ति तादृ
 शो न्योनास्ति सचिवेषु राज्ञः सममपिता नुग्रहपात्रे यथास्ति तादृशः सचिवो न्योनास्ति श्रुतः
 सर्वायेषु देकोपि मरुपः तर्हि राजराजो धनदेः सेवः स्यात् सोपीदा नुयायी तर्हि इंद्रः इंद्रो
 पिरुदा नुवतः अन्येपि यमानि वरुणादियः तर्हि रुद्रः सेवः तस्यापि पितरत्वे मान्यत्वे ब्रह्मा

क्लितमब्रवीन्महादेवोसीतिश्रुतिः तर्हिब्रह्मैवैश्वरःसेव्यश्च ब्रह्मापित्रीनारायणनाभिपद्मलज्जः॥३॥
 ॥३॥३॥ जन्तापूयतेतर्हिनारायणाप्यसर्वेश्वरेश्वरइतिसिद्धं सोपिमत्स्यायवतारेरवतीर्यात्मानेमन्या
 मानइवजपन् यजन् भजन् ध्यायन् पूयतेचपुराणेषुपरतेत्रइव अतः सर्वतोधिकोदेकेसर्वेश्वरे
 श्वरमाराध्यभविष्यामीतिनिश्चयेनजगामपुनः पुनश्चविचारवान्प्रभूत्वेदमूलशास्त्रेषुगरी
 योसोवेदाः वेदेषूपनिषदः उपनिषत्सवृहदारण्यके माध्यंदिनीयाशाखात्सर्वासाधारणास्त्र
 तेः अतोयनुर्वेदस्योपनिषदियः सर्वेश्वरइत्युक्तः समेप्रभुः सेव्यश्चसवाग्रयमात्मासर्वस्ववर्णी
 सर्वस्मेशानः सर्वस्याधिपतिः सर्वमिदंप्रणास्ति यदिदंकिंचनसाधुकर्मणाभूयात्रोवाकनीया
 नेषभूताधिपतिरेषलोकेश्वरएषःलोकपालः॥समेतर्विधरणपषोलोकानामसेभेदायइतिसत्य

कासंसत्यैत्यसेकल्पेसर्वज्ञेसर्वप्रचित्तानेतशक्तिभक्तवत्सलेकृतकंजगदीश्वरंसर्वाग्रपुपनिषदो
 श्वरं ब्रह्मेति परंततस्यनामरूपादिनत्तायते कथ्येतेभजामीत्यसुह्यते राजसेवामहाराजो
 पचारैणैवभवति अत्रोपनिषदुक्तेसर्वेश्वरेनामरूपाभावेकाभक्तिः कीर्त्तिश्च भवतनामयथा
 महायज्ञसेवकैर्महाराजोपचारविधिनामहाराजः सेव्यते तथाऽदृष्टरूपमपिजगदीश्वरंयदि
 चविष्यामि सर्वज्ञोभक्तवत्सलः कृपालुः श्रुतौपदितः अतोदर्शयिष्यतिस्वरूपंहृदिइतिनि
 श्चित्यभजन्तारंभेकृतवान् मत्स्यामिनोर्येग्रहारागतोब्रूलासनशय्यासिंहासनछत्रचामरपा
 उकाचंदनकर्पूरकस्तूरीसुगंधागुरुजलपानपात्रभोजनपात्रभूपदीपनीराजनशयनभोजन
 विहारऽसभास्थानरथनरवाहनास्रगजजवनिकावितानक्रीडोपस्करादिसर्वऽमितिचकार

५

श्रुणोदयादारभ्यक्रमेण महागजसेवकन्यायेन प्रतिबोधदेतयवनकेशमार्जनादिमहाभोगपर्या
 तं अनुदिने चकार परं भगवान् नरह्लातिश्रुतीते भोजनादौ पश्चात्तापे चकार पश्चादिति निश्चि
 तवान् अहो यावत् मत्कृतं सेवो सात्ताद्भुवानह्लातिताय दहेन भोक्ष्ये न पयः पाः स्यामि अनुदिने
 भगवदर्पे यज्ञेन नादिकल्पिते भगवता नरह्लाते जलोपाये तन्निपतिस्म एवं षड्दिना न्यतीतानि
 कृते आस्थिषु भनेषु प्राणात्यागः त्रेतायोमोसापगमे द्वापरे रुधिरक्षये कलौ अत्रायभावे एव
 कलिकले वरत्यातत्तत्सद्गोशरीरे ग्लानिमवाप ततः स्वगतमिदमाहाश्रद्धोः प्रतिवाक्यप्रामा
 ण्येन ईश्वरोऽस्येव सर्वज्ञः कृपालुः पवितः कथं मत्कृतं सेवो नरह्लातिताते कोपि मपि मयि शा
 शीरदोषो वर्तते अतः परं तेषो नापि दिनमेको सेवो करोमि यदि भगवान् नरह्लातितातदानि प्रवेशं

५

करोमि रतिनिश्चित्य सप्रमेदिवसे भजने कर्तुं मारुते यथास्थाने सेवासाधनानि स्यात्पुत्रकपारे पिथय
 वहि स्थितः ततो गृहं तं भगवाना विर्वभूवसे कजनेन सह शृंगारस्थाने शृंगारसाधनाभिस्वीकृ
 तानि ततो भोजनस्थाने भोजने कृत्याते सयनस्थाने पायनमपिकृतं वहि स्थितेन विसुस्वामिना
 ज्ञाते द्वारमुद्गाद्यगृहं तः समागते भगवते ददर्श सते वयसिकौ सविद्धिभुजं पीतवाससं नवी
 ननीरदृश्यामेपद्यगर्भारुणोत्तणं रुचिरोष्ठबुके न्यस्तवेनुवादनतत्परः शिखिपुच्छावतं सेन
 शोभितं च नमालया द्वारके कनकेयूरमुदिकाभिरलंकृतं सुंदरं निम्ननाभिं च हेममेखलश्रायु
 तं सुरचक्रपरदेकारं वीरश्रीरसिकं मुदा कालीनायष्टशृंगारं रसमुर्तिमनोरमं पीतो जरीयसेवी
 तं त्रिभंगललिताकृतिं गह्लं मेडलसं सर्गिलसत् कांचनकुंडले तं गगुल्फाहणानखवातदिधी

१०
तिनिष्ठितं पाणिपादतलेपत्रं पत्रारुणतयाच्चितं मय्यदक्षिणतो देव्योतप्रकांचनसंनिभे वयोरु
पगुणोपैतेदृष्टवाचमुदाचिताः भगवान्सास्वदृष्ट्यात्वासंगुणजाने मयोपनिषदुक्तं सर्वेषु
रस्यार्थं यासेवाकल्पिता असौ निर्गुणा त्वया स्वीकृता सतकृत्यसेवा वैदिकतां विकमार्गे नये
त्वा इदं विधिरूपं भजेति नममतत्र सर्वेषु बुद्धिः अत्र संदेहतिराकरणे त्वयेव भवति संश
यं छिधि शास्त्रसामान्यात्माने प्रमाणीकुरु यश्चात्मा प्रणामामि श्रीभगवानुवाच सौम्यम
ज्ञेयं ईश्वरस्तव कोपस्मितेन तत्कृता सेवानग्रहीता मया चौर्यधर्मण ग्रहीता चेत्सर्हिकथेन
रक्षिता अथापितं विज्ञापय यो मे देवं ददास्याति इति श्रुत्वा पुनर्भगवानाह देव सर्वात्मना त्वोपय
न्मोसि शास्त्रसमन्यास्य कीयं माहात्म्यं कथय श्रीभगवानाह सौम्य सर्वे श्वरे श्वरो ह मस्मि तावदु

पनिषदसंमत्याशा कृष्णाय सात्तात्ब्रह्मेति श्रुतेः तथा शर्वनेपनिषदि कृष्णवैपरसंदैवंगोविदा
न्स्युर्विभेति श्रीगोपीजनवल्लभो भुवनानिदधे इति तत्रैव च अनेन देकमंनसो जवीयो नैतदेवा
श्राप्नुवन् एवमर्षात् तत्कृष्णपवपरो देवस्तथा त्नेन मेतत्ते भजेति श्रुतेः अन्यच्च कृषिर्भूवाचकः
शास्त्रेण सुनिर्हृतिवाचकः तयो रैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यविधीयते यथोक्तं बृहद्दामपुराणे उत्र
रस्यानेले भग्वादीनो प्रतिब्रह्मणो वाक्यानि षष्ठीवर्षत्यादिश्लोकाः पुनर्भगवता विसुखा
मिनं प्रत्युक्तं सौम्यसमसर्वेश्वरप्रतिपादकानि वाक्यानि वेदादिषु संति नवा विण्फस्वाम्याहा
संति वदयः शास्त्रब्रह्मणि निस्वाताः पंडिताः सगुणो मूर्तेः दृष्टं लिं सूक्ष्मेति नेति विहाय निराका
रं चिन्मंत्रे तपति शोति तैरेव सिचं प्रेतं तव लोक रूपादितेषां मते पूर्वपक्षे भविष्यति तदा वा पुक्तेः

शास्त्रीयः तत्रिवारणायसौम्यतेषास्त्वार्यवदात्रोपरंतमायावादिनोसुराः सर्वशास्त्रदहमेव तेपा
 मसुराणामत्रपराशुखीकरणार्थं नद्धास्वेमुदिच्छयैव प्रावर्तते ननु गदवित्येते कथं सत्यस्वरूपा
 ११ सत्त्वो जातमनित्यं भवति ततो वादमानि जायते येने जातानि जीवेति यत्प्रवेत्यभिसंविशंति तद्दृष्टे
 ति श्रुतेः कारणानुमेये कार्ये भवतीति न्यायः तस्मात्सत्यस्वरूपा जाते सत्यमेव परंतमात्माया
 मोहितमजयोसुरप्रकृतयोस्ते जन्मजर्णवत्प्रयति प्रपंचनित्यकरणे भगवद्भजनसाधनं फलं
 च नित्यं भवति तस्मिन् चित्त्येताते भक्तौ दृष्टा प्रहा भवति एतदर्थं रुवादिनो ब्रह्मवादिनः सर्व
 खल्विदं ब्रह्मेति श्रुति श्रुति प्रामान्यात् प्रपंचनित्यं मन्यंते यथा निष्ठो मे न स्वर्गकामो यजेता कर्म
 णा चित्रशुद्धिर्भवति चित्रं शुद्धात्मज्ञाने ज्ञाने नैवात्मप्राप्तेर्मीदृशेति स्वर्गकाम इति मोक्षफलेदा ११

र्शितं तद्देशवार्थफलश्रुतिरिति नित्ये वा सिद्धांतं प्रपंचसत्यकरणे पितद्वत् एवं शास्त्रं भवत परंप्रा
 पंचो नित्य एव मायेत्यसुरा इति श्रुतेः श्रीभगवद्गीतासु आसुरं प्रकृतीनां लक्षणं असत्यमप्रति
 हंते जगदाह रतीश्वरं चतुर्भुजाया कारैर्मया देवा सुरविरोधेषु मया देवानोपक्षपातः कृतः अत
 शुभ्रभुजाया कारेषु असुराणां द्वेषः निगकारं प्रति हंते सोहं मस्मीति मन्यमानाः हिरण्यका
 शिपुकं सवेतपोद्रकादयो मत्तो न्यो जगदीश्वरो नास्ति इति वदंति स्म असुरा विष्टा देवबाश्च ऋषा
 योपि सोहं मस्मीति वादीनि शास्त्राणां श्रितानि श्रुयं कृतयंतः अथ ये केः बलं देवी प्रकृतिगतास्तो
 दा सोहं मस्मीति मो भजेति यथोक्ते श्रीभगवद्गीतासु महात्मानस्तु मोपार्थं देवी प्रकृतिमाश्रिताः
 भनंत्यनन्यमनं सो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययं १ यावदविया बुद्धस्तावजीवत्वं अविद्यानिवृत्तौ जीवो ब्र

१२
हैव भवति अतो यावदं यस्मात्त जीवेश्वरयोर्भेदो मोक्षे जीवभावनिवृत्ते एकमेवेति मायावादिमतं अनियो
प्रपेचो नित्यं ब्रह्मेति वसगुणब्रह्मोपासनया भक्त्यापि मुक्तिरेव पुरुषार्थः नित्यं लभ्यते भक्तिशास्त्र
मुक्तिसाधने मन्ते नैतत्तमस्माकं ब्रह्मवादिनां जीवचेति वृत्तेऽपि ब्रह्माण्डरूपविभागेनोपाश्र
णीसेवकसेव्यतपोभेद एवमुक्तावपि अत्र द्वाविमास युजादतिः श्रवः प्रमाणे इति कृत्वा विष्णु
स्वाम्याह भगवन्निःसंशयो ह मस्मि त्वमेव सर्वेश्वरः पुनर्भगवानाह सौम्ययत्ननसीपि
तंतद्ब्रह्म विष्णुस्वाम्याह श्रुतिषु भक्तिशास्त्रेषु प्रपेचस्य मिथ्यात्वे वस्तुतो जीवेश्वरयोर्भेदत्वे
प्यते तर्हि भगवानाह तत्सत्यं परं मिथ्येति पदे वैराग्यार्थं वस्तुतो जीवेश्वरयोर्भेदो कर्मोह
भयोदिनिवृत्तये पठिते तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपपन्न इति श्रुतेः अहमानेदमात्रक १२

रपादमुक्तेऽप्येव गुणत्रयातीतो जगदसुतमः पुरुषोत्तम एव मद्रक्तमत्समामत्समधर्मा महेष्वा एव
नत जीवत्वेतेषु दृश्यमानभेदोऽप्यभेद एव सेव्यसेवकलीलया ह मेव सदा वर्ते अथ मया यत्कार्ये
तद्ब्रह्म विष्णुस्वाम्याह देव अनेनैव स्वरूपेण सपरिवारस्त्वमत्रैव तिष्ठ यथा राजसेवकवत्त्वा
परिचरेयं श्रीभगवानाह संप्रतिकालिकालो वर्तते न देवतासत्त्वं तर्हि कथं मे देवोत्तमस्य
अतो मत्प्रतिमां कारय अस्मिन्नेव पुरे विश्वकर्माणाः शिल्पकर्ता असौ मां दृष्ट्वा मम रूपसमा
मत्प्रतिकृतिं करिष्यति विष्णुस्वाम्याह देव एवं चेत्तर्हि वैदिकनोविकोक्त देवालयप्रतिष्ठास
कलीकरणदौकलिकाले देवाकालपात्रद्रव्यप्रदासंपदादिविधिः कथं पूर्णो भवति विष्णु
त्वे कथं विश्वासः पुनर्भगवानाह दृष्ट्वा मात्रामत्प्रतिमां साक्षात् ह मेव मंतव्यः सेव्यश्च विष्णु

१३
स्वाम्याह पवंकृते मन्त्रं अशास्त्रीये पाषंडं वेदवाच्यं मन्यते महाराज पुनर्भगवानाह यथा मंत्रं न्यास
प्रतिष्ठादौ कृते प्रतिमायो वेदब्राह्मणवचनेन देवतासात्रिभ्यं करोति तथा केवलेन प्रेम्णा देवता
सात्रिभ्यं करोतीति वेदवाक्यानि संति सहोवाचयाः सवल्कास्तस्मादात्महिताय प्रेम्णा हि विभा
जेत् वचसा तत्रामानि कीर्तयन् इति श्रुतेः न देवो विद्यते काष्ठेन मन्त्रं च न चाशममि भावे हि वि
द्यते देवतस्माद्भावो हि काष्ठे केवलेन हि भावेन गोष्ठागावः खगा मगाः इत्येकादशस्कन्धे रु
ष्टेन हिरण्यकशिपुना कास्तितश्चामीत्युक्ते प्रह्लादेन सर्वत्रास्तीत्युक्ते पुनर्हिरण्यकशिपुनाः
कस्मान्त्तमेन दृश्यते इत्युक्ते हस्तिभ्रातृप्राडरासीत् तत्रकोमंत्रः काप्रतिष्ठा किं सकलीकरा
णे केवले भक्तिभाव एव केवले प्रेमभाव हीनानो वैदिकीतां त्रिकोक्तमार्गधिकारः मउक्तेयं १३

यं मार्गः श्रीभागवतोक्त एव अतः फलमार्गोयं निगमकल्पतरुर्गलितं फले श्रीभागवतमुच्यते
अतोये मार्गो वैदिकपवनतुषाषंडः न अशास्त्रीयश्च इति श्रुत्वा विस्मयस्वामिना सूत्रधरमाका
रयित्वा साक्षाद्गवते दर्शयित्वा प्रतिकृतिः कारिता पुनर्भगवता विस्मयस्वामिने प्रत्युक्ते सौम्य
भगवद्गीता श्रीभागवतं मे शास्त्रं अहमेव एक एव महाराजोपचारविधिना सेवा एव कर्मय
स्वन्तं प्रदाया भूत्वा यथादागोपीनुद्धवा दिवत्परिचरिष्यति मां प्रति मारूपमपि साक्षात्
त्वात्कृतो सेवो पुनर्गृहीष्यामि यथादशमस्कन्धे श्रीभागवते गताधुनः प्रमेतत्र मज्जतो
नर्हनादिभिः नीचीवसित्वोरुचिरादिव्यसंगाय मेडितौ जनस्य पकृते प्रास्य स्वाह्वत्र सुपला
तितौ सविष्यसखणायोसखेसखेपरुञ्जने श्रीभागवतोक्तोयं सेवामार्गः वैदिकतां विवि

१६ धनज्ञानवेदांतसांख्ययागवर्णाश्रमधर्मदियोभागवतेदृष्टेने ते सर्वभक्तिसाधनान्येव उक्ते
र्गीयसीभक्ति गीताभागवतयोफलेतात्पर्ये च इत्युक्ता भगवामंतर्हि ज अथ विस्रस्वामी
भगवद्युक्ते क्रमेणानुदितसेवांचकार तेन रूपयाशिष्यसंग्रहोपिकृतः येनानुग्रहीतास्ते
श्रीगोपीजनवल्लभंप्राप्ताः विस्रस्वाम्यलोकसंग्रहोवर्णाश्रमधर्मवार्तात्रिदंडीय
तीभूत्वा भगवद्भक्तिगतः इति श्रीसंप्रदायप्रदीपे श्रीविस्रस्वामिचरिते द्वितीयप्रकरणे
अथ विस्रस्वामीसंप्रदाये विल्वमंगलनामावभूव विल्वमंगलौहावभूतो उक्तलदेशा
द्वितीयश्रयस्याहोत्रसनज्ञाकसंख्याकंस्तोत्रश्रयते एकः काण्यो एकौदाविडे च द्वावि
१६ उदेशीयो विस्रस्वामीसंप्रदायी काशीवासी द्वितीये जन्मनि जयदेवनामा च भूव येत श्री।

गीतगोविंदगानं कृतं प्रथमे माधवानलः चतुर्थे जयदेवः कर्मकंदला शशिकला काण्यो
वेश्या पद्मावतीति कुमारभ्य श्रीगोपीजनवल्लभाख्ये तत्वे द्वयोरथेकं मन्यं विल्वमंगले वि
स्रस्वामिमार्गप्रशासति शिष्यतया बहवो गोपीजनवल्लभत्वविदो वभूवुः तदा भगवान् तत्र
ज्ञानेऽनधिकरणे जनाः चात्मपुराणे नीपाणां कीकथा मनुसस्मार अत्रोतरे श्रीमहादेवः
कैलासशिखरे सिखरे सिद्धवफतरुतले रत्नवेदिकां व्याचर्मासने उपविश्य श्रीपुरुषो
तमं समाधिना चिंतयामास समाधौ भगवात् श्रीमहादेवं प्रत्याह यथोक्तं पद्मपुराणे द्वा
परादौ युगे भूत्वा कलयामानुषादिषु तदेव पुराणादिषु मपि मत्वावतितीर्षुर्बभूव पतस्मि
त्रेतेरेदातिणान्ये जनपदे कश्चित्तिवभक्ते ब्रह्मिणो वभूव सोथनपल्पः वृद्धश्च तस्य शिवमा

१५

गथयतः शिवालये शिवश्रान्तानंदर्शयामास वरं ब्रूहि प्रसन्नो सीतुवाच पुत्रं देहीति ब्राह्मणस्तमब्रू-
 वीत् पुत्रादस्येवरं वरय पुनस्तेनोक्तं पुत्रं मे देहि तदन्यनृणो पुनः शिवेनोक्तं एको द्वादशव-
 र्षीयुः अपरः पंचाधिकशतवर्षीयुः तयोर्मध्ये पुत्रमेकं दृष्ट्वा द्वादशवर्षीयुः सर्वगुणसंपा-
 न्नो भविष्यति तदितरो महाजटो भविष्यति ब्राह्मणो ब्रूवीत् देवतावत् स्यात्तव्यं पत्नीष्टृष्ट्या
 मिशिवेनोक्तं हे द्विजगच्छ स्थितोस्मि ततो ग्रहे गत्वा पत्नीष्टृष्ट्या समायातः आह च देवसर्वा-
 गुणसंपन्नं पुत्रं मे देहि शिवो ब्रूवीत् अहमेवास्य पुत्रो भविष्यामि ततो गौर्यं ब्रूवीत् तव सो-
 वार्यमहमवतरिष्यामि ततस्तद्ब्राह्मणपत्नी गर्भधारणं गर्भधरणं दत्तमासेषु पूर्णेषु प्रा-
 त्तं जनयामास शंकरदानत्वात् पिता शंकर इति नाम चकार ततः शुक्लपद्म उडुपश्वाशुव

१५

वृथे संस्कारकृतेणोपनयनमवाप गुरोः सकृत्त्रिगदमात्रेण वेदान्सो गानधीतवान् शास्त्राणि च
 स्वयमेव ज्ञातवान् जन्मदिनादारभ्य महाकविरभूत् क्वचित्पात्रं स्तौति क्वचिच्छिवं च विसृ-
 मपि क्वचित्तावद्देवताः साक्षात्भूत्वा वरान् ददुः श्रिणुमादयः सिद्धयः स्तद्धृष्टोऽभवत् कस्य
 चिद्ब्राह्मणस्य ग्रहे वतीर्णा गौरीतेन विधिवद्द्विः वाहिता ग्रहस्येन तेन त्रैवर्गिको धर्मः प्रवृत्ति-
 तः श्रियैश्चर्यं प्रजेषु भ्युत्पासनाकोटं विस्तारितं त्रिकालज्ञानवत्वात् सर्वोपि मनुष्यलोक-
 स्तद्दृष्टो स्थितः ततस्तस्य जन्मत एकादशवर्षाण्यतीतानि प्राप्ते हीदशवर्षे पितरं माह हे
 पितः अस्मिन्नेव वर्षे किमप्यनिष्ठं भावि अतः काण्यो यास्यामि ततः पत्मा सह तेनोक्तं आवा-
 मप्यायास्यावः ततः शंकराचार्यः सर्वान् शिविका स्वरोप्यपत्रासह काण्यो जगाम यदाका

ORIENTAL INSTITUTE
Tilak Road, Opp. Sayajinji Towers,
BARODA - 390 002.

६

श्रीमध्वं प्रविष्टस्तदा कालज्वरः समजनि ततो मणि कर्णिकायोः स्नात्वा अर्द्धपद्येन स्नत्वा प्राणा नुससर्त्त
तद्वर्द्धपद्ये यथा निमज्जतानाथ भर्वाणां योतश्चिरात्तया योतश्वा सिलञ्चुः तदनुत्पिततरो महाडः खा
न्वितौ विलेपतः तत्परिदेवनें शुत्वा गौर्यसंभ्रंता दयान्वितासीत् पद्योत्तरार्द्धे गौर्या पटिते तद्यथा
त्वया पिलब्धं भगः गवत्रिदानीमनुत्तमे पात्रमिदं दयायाः तच्छुत्वा शोकरो नीवितमवाप पत्नी
प्रत्यब्रवीत् त्वया कथं मम जीवितं प्रार्थितं जीवितोऽपि प्रव्रजिष्यामि ततस्तेन संन्यस्तं कुरीच
बहूदकहंसपरमहंस इति चतुर्था सन्यासिनः मदिगमतवत्कटितया ततेन वस्त्रं विसृजितेना
लायते यावतावत् शिखासूत्रेन त्याज्ये काषायवस्त्रमपि न धर्ये इति श्रुतौ सधर्माः पविताः
यावत् शिखासूत्रेतावत् वेदवान्पुरुषः शिखासूत्रयोर्वेदोऽपि त्यक्तः वेदेत्यक्ते श्रीनारायणः स्यक्त

ORIENTAL INSTITUTE
Tilak Road, Opp. Sayajinji Towers,
BARODA - 390 002.

६

एव पश्चात्पाषंडो भवति पुण्यपुरुषो तमे न जनान्महिमुत्खान् कुरु इति शिवं प्रत्यक्ते तदेवावतारप्रयो
नेमत्वा शिखासूत्रे परित्यज्य काषायवासः परिगृह्य एकदंटी बभूव तदनुत्पिष्यप्रशिष्यत्वेन ब
हवो भवन् यथोक्तं भगवद्गीतासु यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तद्देवेतरो जनः स यत्प्रमाणं कुरुते लोक
स्तदनुवर्तते तदनुत्पिष्यतो ब्रह्मजिज्ञासेत्यादिव्याससूत्राणि उत्तरीयमीमांसाः कर्तृत्वे व्याख्याता
निष्पत्यर्थविचारे मायावादतत्त्ववादौ अनादीस्तः मायैत्यस्य इति श्रुत्युक्तत्वात् मायावादिमतमा
सुबमेव यत्र निरीश्वरसोऽव्ययोगवेदांतज्ञाने प्रतिष्ठितं महात्मानस्तुः मायार्थेति भगवदुक्तं तत्त्व
वादिमतं एतस्मिन्नेतरे गूर्जरदेशे अणहिलपत्तननामथेये कश्चिदाजा बभूव तस्यात्मजः कुमार
पालः नामासीत् ते कश्चिजैनः सतो बगो देमसूरिनामा पाठयतिस्स एकदा ते न राजकुमारेण रात्रेश्च

१७

ORIENTAL INSTITUTE
Tilak Road, Opp. Sayajigunj Tower,
BARODA - 390 002.

तर्षेयामेसंशान् चंदमेडलेगलितमितिस्वप्रेष्टे निनशा लायामागत्यप्रबुद्धेनपाटकः एष्टः संप्रतिमये
दृशः स्वप्रेष्टे इति तत्कृत्वा हेमसूरिणा दुर्वचोभिरसौ रोषे प्रापितः ततो रुष्टः कुमारः स्वगृहे गतः
पञ्चात्रिंशत्तुल्यवान् राजपुत्रेण ततो मनसि चिंतिते उदिते सवितर्ये न ह निष्पामियन्मानिरपरा
यं दुर्वचोभिराक्षिप्रवान् ततो हेमसूरिणा स्वशिष्यं प्रेषयित्वा संमानितः इति एष्टश्च भोगान्
पुत्रयत्स्वप्रेत्वया दृष्टेतेन सप्तमे दिवसे तव राज्यं भविष्यति यदि स्वप्रेदर्शनादनुनिदायाति त
र्हि स्वप्रे निष्फलो भवति अतो मपारो धितो सियदितव राज्यं भविष्यति तर्हि मदाज्ञावशेन त्वपाभा
व्यं भविष्यामीति राजपुत्रः प्रतिजले ततो गर्जरदेशेणः कालथर्मप्रवाप कुमारपाः लोराजा ब
भूव ततो हेमसूरिवचनात् स्वदेशे मथ्ये मीमांसकवैसवपाशुपतसोऽप्ययोगवेदोत्संज्ञानिवेद

१७

मूलानिषट्दर्शः नानिनाशं निनाय एतस्मिन्नंतरे श्रीसूर्यस्योशो देवप्रबोधनामागौडे प्रादुर्बभूव श्री
कृष्णद्वैपायमशिष्यो जैन निरितितस्योशो भट्टाच्यः पौबभूव ताभ्यां काश्यामागताभ्यां इति श्रुते
जैनपाषंडेन गर्जरदेशेनाशितो वैदिको धर्मः ततस्तावुभावपि जैनैवेषं विधमय गर्जरदेशं समा
यातौ हेमसूरिणा स्वाश्रमं प्राप्नोदष्टौ एष्टौ च कौयुवामिति तावृचतः श्रावो जैनदीक्षाकाशु
कौतवांतिः कमायातौ हेमसूरिणाह युवो वर्षे यावत्पृथीपो वरीदां कृत्वा शिष्यौ करिष्या
मि ततो वर्षे यावत्ताभ्यां हेमसूरिसेवाकृता उत्पादितो विश्वासः ततः एकदा हेमसूरिणा
स्वष्टदेवतापद्यावतीशक्तिर्नित्ये समागत्यते तस्या राधनकाले तावपि मथ्ये नीतौ यथाको
पिननानातितथामदिरापाने कर्त्तमारब्धं ताभ्यां मदिरादत्ता देवप्रबोधेन भयीतीता भ

दृष्टेन प्रतीक्ष्यं इत्युक्तं तस्याः नादनुहेमसूरिणा वेददेवब्राह्मणयलनिन्दनमारब्धे तदा महाचार्यस्यने
 त्रयोरश्रुविन्दवः पेतः लट्टुब्राह्मणो यमिति हेमसूरिरुवाच अहिंसेवनेन शासने सुख्या
 ततो नायं हंतव्यः उपरितनभूमौ रक्षणीयः यत्रासौ रक्षितस्तत्र तस्य पुस्तकसंग्रहः प्राप्तिस्त
 तुस्तकान्या लोकयता भटेन ज्ञाते जैनमंत्रैरनेन राजा वर्षीकृतः राजगृहसमीपे हेमसूरिवा
 सति रासीत् तस्य रातः काचिदात्मी जैनधर्मपराङ्मुखी वर्तते स्म सानित्यं शातिग्रामार्चिका
 त्वाभुंक्ते स्म तया निषेकदापचारैर्पठितं किंकरोमिक्कगच्छामिको वेदाचरुद्वरिष्यति तच्छ्रुत्वा
 महाचार्योत्तरार्हं पठितं माहिषादवराणे हेमहाचार्योऽस्मिभूतले १ एवमुक्त्वा तस्मादयः
 पतितः यदि वेदो प्रमाणोऽस्यः तर्हि पतने मृत्युर्मास्तु यदीति संदेहवचनेन एकमदिविनि

गतं तदनुयथाः कोपिन ज्ञानाति तथा पतने हर्निशोचचार एकदा कस्मिंश्चिदागमे रहसितलसी
 वृत्तो दृष्टः ततस्तत्र स्थितः सायंकाले पुष्यवणिकुसमायातः सतलसीपत्रे गृहीत्वा पुनः सवि
 दितं कृत्वा निगमिषुरासीत् तदा भटेन गृहीतः आह च भो माताकारयो जैनादन्ये धर्मं आचरति
 ससकुटुंबो राजा हन्यते तत्कथय कस्यार्थे यंतलसीतरुः पुष्यवणिकु आह जैने दयेव सु
 ख्या त्वमपि जैनोसि अतो राजकुजेन निवेदनीयं भट्ट आह सत्यं वद कोपि वैस्सवोस्ति सशपथं न
 कथयिष्यामि पुष्यवणिकु आह अस्ति रात्र्ये लका भट्ट आह मदीयं लिखितपत्रं सवभार्याहा
 स्तेन लस्ये देयं दास्यामीति मालाकार आह ततः किंकरोमीति श्लोकं लिखित्वा प्रेषितवान् रात्र्यपि
 तं दृष्ट्वा तस्मात्कारयामास ततो सौ जैनवेषं कृत्वा राह्णी गृहे गतः अन्यथा गंतमशक्यत्वात् मध्ये गत्वा

१५

ब्राह्मणवेधंकृत्वात्मानंदर्शयामासाततोराजीतेधर्मतः पूजयामास ततोभट्टस्तद्देः ललितोऽवासी।
 त पश्चाद्यष्टशो गदो हेमसूरिणा जैनवर्षीकरणमंत्रैः कृत्वा गलोवाहो बः द्वस्तादृशमंगदंका
 रयित्वा राजीहस्तेन राजोवाहो बद्धः जैनकृतो गृहीतः ततो वैदिकाभिचारतो राज्ञः कालज्वरः
 समजनि तद्देतर्हेमसूरिः पृष्टः कथं विज्वरो भविष्यीतीति हेमसूरिगृह दत्ते कालपुरुषदा
 ने विज्वरो भविष्यतीति ततः कालपुरुषे निमयिकमपि ब्राह्मणबडुकंज्ञानायसोपवीतादि
 धरयित्वा गायत्रीमंत्रं पुस्तकद्वारा कथयित्वा तस्मै कालपुरुषदानंदापितं दत्ते दाने राजा वि
 ज्वरो बभूव लतो राजो मनसि विचारः समजनि न ब्राह्मणसमं किंचिदस्ति येभ्यो दाने दत्ते वि
 ज्वरो हनासं ततः पुनर्देवप्रबोधाचार्यः कृतप्रायश्चित्तः श्रीरसिंदे प्रसाद्यपत्तनपुरं समायातः

१५

ORIENTAL INSTITUTE
 2484, Road, Opp. Sivaswami Temple
 Bangalore - 560 044

बहभिः शिविकारूढः तैः सरस्वतीतीरे पाकक्रियाकर्त्तमारब्धा तदा हेमसूरिशिष्यैः समामत्ययथा।
 त्रमपक्वं भवति तथा मंत्रविधया कृतं राजी गृह्णात् भट्टाचार्यो विदेवप्रबोधाचार्ये समायातः कुम्भ
 लादिपृष्टं ततो भट्टाचार्येण नालिकेरफलान्यभिमंत्र्य दत्ते पणैः प्रहितानीव प्रेरितानि जैनानो शि
 रः सद्युगपत्पेतः तैर्हन्यमानैः समेत्यतेषां याके स्वमंत्रचारो हरीकृतः ततो द्वितीये द्वितीये दिव
 से कृताद्रिकाः सर्वब्राह्मणाराजसभां जग्मुः तानागतान् विलोक्य राजा प्रणामादिसत्कृतिः
 कृता तदृष्ट्वा हेमसूरिश्च कितो बभूव ज्योतिर्विदा ब्राह्मणेन पंचो गतिष्यादिश्रावितं स्यात्तैर्नका
 थितमयामावास्याप्राद्वकरणीयमिति तद्कृत्वा हेमसूरिगृह यद्यप्योर्णमासीन भवेत्तर्हि शतह
 स्तनिम्बे गते सशिष्यपुस्तको हंप्रविशामि अन्यथा त्वं तथेत्योमिति ब्राह्मणे रं गीकृतं ततो हेमसू

रिणास्वेष्टदेवतां पञ्चावतीं सत्त्वात्स्याकुंडलं प्रार्थयित्वा निष्ठासुखे गगने चंद्रविंबवरचितं तत्र दृष्ट्वा
वैजनाः पौर्णमासीभे निरे ततो देवप्रबोधाचार्येण स्वेष्टदेवतान् सिंहवचनेन तमांसीभे निरे ततो
२० देवप्रबोधाचार्येण स्वेष्टदेवतान् सिंहवचनेन तत्र शक्तिकर्णकुंडलो वनाय गले निवेदितं देव
द्वादशा योजनावधिः प्रकाशोऽस्य नाधिकः तदा ह्येविलेकितेन तथैव जाते ततो हेमसूत्रिणा
विचार्य गर्तप्रवेष्टुमारब्धं ततो गर्ततलम्ये हेमसूत्रोऽसर्वेर्जनैः समेत्य धर्मस्य तत्त्वं पृष्ठं तेन वत्सा
तेन वत्समाणा मुक्तमिति हरिर्भागीरथी विप्राविप्रा भागीरथी हरिः भागीरथी हरिर्विप्राः सा
रमेतद्भाग्ये इत्युक्ते मद्भिर्गर्तः पूरितः ततो ये पूर्वना नादेशेषु गता ब्राह्मणादयस्ते पुनः समा
गताः ततो वर्णाश्रमलक्षणधर्मः समवर्तत गर्जरदेशे वेदाप्रवृत्ताः परंतु पूर्वप्राप्तौ वैश्व

शैवदर्शनौ न प्रवृत्तौ भट्टाचार्यस्य मीमांसत्वात् मायादिवेदांतस्यापि प्रवृत्तिरभूत् यदा भट्टाचार्येण
तं कुंडलमिदं पञ्चावत्यां चंद्रविवायितं तदा यमीवती सरस्वत्येव सा प्राप्ता भूमा ववलतारेति सा भ
ट्टाचार्यस्य सताभूत् ब्रह्मणोऽंशः सुरेश्वरनामा कश्चिद्भट्टस्यांते वासी आसीत् सा तस्मै पत्नी त्वेद
ज्ञानया सार्द्धं मसौ भट्टमतानुसारेण गृह्याश्रमोचितकर्माण्यन्वहं चकार काश्यां तद्दसतिरभूत्
ततो भट्टैः स्वमनसि विचारितं मया गर्जरदेशे वेदमार्गस्यापनायनेन शास्त्राण्यवलोकितानि
नि पाषंडशास्त्रावलोकनेन प्रवेष्टुमारब्धं तदा तत्र शंकराचार्यः समायातः विवदि पुरहमस्मि इत्युक्त्वा तदभट्टैरुक्तं त्वया काश्यागतं तत्र
मम नामातास्त्रिविवादे करिष्यतीति अहमग्नौ प्रवेष्टुमि ततः शंकरः काश्यागतः सुरेश्वरभ

२१

हैः सार्द्धं विवादे चकार सामथ्र्यस्यातत्पत्नैव कृता शोकरः परानये प्रातः पुनः गृहसमो भवति सु
 रेश्वरः परानित एक देडी भवतीति पणः कृतः भट्टमतत्वे उने षायदान वैरत्यात् ततो विवादे जा
 तेषां करेण परानितः सुरेश्वर एक देडी बभूव ततः शोकरो गोर्कणाख्ये शिवदेवे दः त्रिणास्यो
 दिशि जगाम तत्र गत्वा शिष्य चतसृषु प्रत्यवाच चतसृषु दिक्षु सः त्वासनारूढैर्भवद्भिर्गत्वा
 सर्वत्र मायावादिमते स्पृपनीयो संन्यासः शिवा सूत्रपरित्यागे एक देदेव इति रात्रौ शिष्या
 नामाला दत्ता तैराज्ञा शिरसि धृता प्रातः प्रयागे भावि तेषां मध्ये एको मधुनामा भवत् सो
 पिपांकरा इहीत संन्यासः तस्य निशि श्रीरामचेदः प्राडर्बभूव वाक्यमाह च मधोत्वयानशो
 करवचने स्यात्तव यतो भवान् हनुमदंशः त्वैवै सवसंप्रदायेवतीर्णः शोकरकृतव्याससूत्रभा

२१

ष्यमुत्तरीमो सालक्षणं पूर्वपत्नीकृत्य तत्त्ववादि सिद्धो तानुसारेण पुनर्याससूत्राणि व्याकुरु त
 त्त्ववादि सिद्धोतः स्वयमुपदिष्टः ततो सौ शोकरदर्शितमार्गे विहाय श्रीरामदर्शितमार्गेण वैस
 वसंप्रदाये प्रवर्तयामास शोकरमते तसंप्रदायिनामत एवाद्यापि विरोधः इति समासतो म
 धार्चार्यसंप्रदायोत्पत्तिः विल्वमंगलतः पश्चात् पूर्वदा विडे कश्चिद्दामानुज इति ब्राह्मणो
 बभूव तस्य लक्ष्मीसमाराधयतो लक्ष्मीप्रसन्ना भवत् वसवरे बृहिसुवाच तेनोक्तं देवि भा
 गवद्दुर्मवद ततस्तया गरुड आत्तप्तः ततो गरुडेन तस्मै नारायणीयः सिद्धोतः समर्पितः त
 स्मान् संप्रदायः प्रावर्तत तेवै स्यवः अद्यापि दक्षिणास्यो दिशि प्रसिद्धास्तस्मिन्नेव संप्रदाये केचि
 द्विहरोपासकाः अगस्तिपरशुरामकृताः श्रीवैस्पवाः श्रूयन्ते इति रामानुजसंप्रदायोत्प

त्रिः अस्तिदक्षिणायणेपोउरपुरेनामनगरं तत्रश्रीविबुलाख्येभगवत्स्वरूपेनस्मिन्पुरेकश्चित्रिया
 दित्यनामाब्राह्मणोबभूव तस्मैश्रीःविबुलेनस्वसिद्धोतउपदिष्टः ततः सोपितसिद्धोतानुसा
 रेणस्वसः प्रदायेप्रवर्तयामात एवंश्रीविस्वस्वामिरामानुजमध्याचार्यनिंबादित्यारतिचत्वा
 रः संप्रदायप्रवर्तकादाक्षिणात्याः उपनिषद्गीनाभागवतव्याससूत्रभाष्यचतुर्भिः स्वस्व
 सिद्धोताविरोधेनकृतमस्ति निवेद्यश्चएकएक चतुर्षुसंप्रदायेषुस्वस्वचार्यकृतोनि
 बंधोवर्तते यद्वाक्यतो नित्यनैमित्तिकभक्तिकार्येषुस्वस्वसंप्रदायेप्रवर्ततेयथोक्तेपद्युगा
 णे चत्वारस्तेकलौभायासंप्रदायप्रवर्तकीः भविष्यतिप्रसिद्धास्तेत्युक्तेपुरुषोत्तमात् त
 यथा एकदामध्याचार्यः श्रीपुरुषोत्तमायतनेजगाम तत्रयेभगवत्सेवकाः ब्राह्मणास्तान्प्र

सुवाच एयमदीक्षिताः अदीक्षितैर्भगवत्सेवानकार्य इति तदातैरित्युक्तं श्रीजगन्नाथस्याज्ञयादी
 क्षोप्रदीक्षामः तदाश्रीजगन्नाथेनमध्याचार्यप्रत्युक्तेसरोषेमदीयान्त्वेदीक्षितान्करोषि एतेदी
 क्षिताएव मध्याचार्योभगवतेप्रत्याह अदीक्षितस्त्वामोहकृतेसर्वेनिरर्थके पशुयोनिमवा
 प्रोतिदीक्षादानोमृतोनरः इतिशास्त्रेकथंउक्ते भागवानाह एतत्तोत्रादन्यत्रदीक्षिताएववै
 सवाः अत्रमदिच्छियैवप्रथानामध्याचार्योप्याह केवैस्सवाः केअवैस्सवाः इतिमयाकथंलौ
 यते भगवानाह येसंप्रदायचतुष्टयोतः पातिनस्तेवैस्सवाः मध्याचार्यआह केतेसंप्रदायाः
 पुनर्भगवानाह एकोविस्वस्वामी द्वितीयोरामानुजः २ तृतीयोमध्याचार्यः ३ तृतीयोनिंबादि
 तः ४ एतसंप्रदायेयेतैवैस्सवाः इतिश्रीजगन्नाथवाक्यात्कलौसंप्रदायाश्चत्वारः प्रसिद्धाः

२३ वत्वारउपसंप्रदायाः एकश्चैतन्यः २ द्वितीयः स्वरूपः २ तृतीयः प्रकाशः ३ चतुर्थोनेदइति ६ विः स्वा-
 स्वामिनउपसंप्रदायश्चैतन्यः रामानुजस्योपसंप्रदायोनेदः मधाचार्यस्योपसंप्रदायः प्रकाशः नि
 वादित्यस्योपसंप्रदायः स्वरूपः इति प्राच्याः स्वरूपप्रकाशौविच्छिन्नौकालेन एषुचबलिष्ठा
 चार्थभावात्शास्त्र्याः ल्याननिबेधादिनवर्तते एषुमूलसंप्रदायोतः पातिनएव परंतपूर्वा
 चार्थसिद्धांततोवैलक्षण्येनस्वरुचिवर्तनायसंप्रदायाइत्युच्यतेगरीयसीकेवलमीश्वरेच्छा अ
 त्रसंप्रदापीदिषुकोविचारः इति श्रीसंदायप्रदीपेर्विः सुस्वामिस्त्रेहपात्रेविल्वमंगलकर्त्रीश्री
 वल्लभदीपणितिसर्वसंप्रदायोत्पत्तिप्रकरणे तृतीयं ३ श्रीवल्लभोयदिमदीयहृदीश्वरोस्ति
 श्रीगोपिकाहृदयपल्लवरानहंसः सत्येनतेनममवाचितदीयवृत्तंसर्वप्रकाशसुपयातयथा २३

र्थतोत्र १ अलिदत्तिलापयेतिलंगाभिधोजनपदः यत्रब्राह्मणाः कलिपराभूयवैदिकधर्ममउत्तिष्ठे
 ति यत्रामिहोत्रयत्कुरेदेषुहविषिह्यमानेधूमधकागच्छादितदृष्टिः कलिहृतरंपलायतेय
 त्रायापिवेदाः सवीर्यावर्तते तत्रसकलब्राह्मणगुणालंकृतश्रीलक्ष्मणभट्टकुलकमलवि-
 काशमार्तंडः श्रीवल्लभाचीर्यः प्रादुर्बभूव अहो कलिहृतरंगतोऽधुनाथमीपिट्टिगमि-
 तश्चवैदिकः भक्तिहृरोसम्पगवर्ततेवमाकाशागणपाहृयदीयजन्मनि १ एकदातिलंगदेशा
 त् श्रीलक्ष्मणादीदितैः स्वज्ञातिभिः सहकापंपासमागतं यथोक्तं गार्हस्पत्यालयामास एत
 स्मिन्नतरेधर्मपत्नीगर्भदधार ततः काशीतः श्रीलक्ष्मणादीदितैः प्रयागं प्रतिप्रचलितं तत्रस्त्रा
 त्वापश्चादतिगाप्रतिप्रस्थातमारंभे मार्गचंपारणपवनेसप्तम मासीयोगर्भोविसंसितः चो

अनर्ग्यसमागताः आनेदाविर्भावान्सर्वेषां हृदि प्रसन्नता जाता तत्र स्थित्वा अनेका प्रयाः सकाशात्
 परचक्रे निवृत्ते स्यास्यं जाते तदा लक्ष्म्या दीक्षितपत्नी काश्या प्रत्याये तीयत्र गर्भो सुक्तस्तत्रायाता
 स्थाने प्रसुवाच तेषां सर्वेतिष्ठेत्तपस्यामि अत्र गर्भो सुक्तः तस्य कीदृशं पश्येत्ततः उत्पन्ना भर्त्री
 सार्द्धं दिदृक्षुः प्रस्थिता तत्र गत्वा महाज्वाला विरानिते तत्राग्निपुंजे दृष्ट्वा तः आहतश्च अहो
 महश्चित्रमिदं क्षणनाशपश्याम गर्भो सुक्तः ततोऽग्निः प्रचलन्निवृत्तपते अतः अमानुषो योग
 भोजीवन्निवृत्तिरिति अथैननीत्वा गर्हं यास्यावः ततः स्वकलदेशरीत्या जातकर्मदिसेस्का
 रोऽसुक्तः तदनंतरं शिशुं नीत्वा गर्हं प्रस्थितौ गर्हं समागम्य सर्वबलभत्वात् पितावल्लभ
 इति नाम चकार एवं क्रमेण पंचमेव वर्षे जाते कृतो यनयनो वेदमधीतवान् तदा तस्यामानुषी

प्रज्ञोदृष्ट्वा लक्ष्मणभट्टैः स्वहृदिविचारितं अहो संप्रतिकलिकालः पुत्रोयं मे महावृत्तभावः कोयो
 मवतीति इत्यहं तवेतीति संचिन्त्याग्निहोत्रशालाये भूमौ शयने चकार तदा रात्रे यश्चात्पेयामं
 श्रीमदानेदमात्रकरपायसुखोदरादिभगवतः श्रीपुरुषोत्तमसुखमेवाग्निर्विप्ररूपः स्वप्ने प्रा
 उर्वभूव आह च अहमग्निर्भगवदात्तया तव पुत्रतो गतः तदनुभावे निःसंदेहो भव इत्युक्त्वा
 निरंतरं हितः तत्र स्वप्रवृत्तानं लक्ष्मणभट्टैः स्वलोप्रायादीन् तदनुकिंयत्काले गते सतिलक्ष्मदी
 क्षितेः कालधर्ममवायाततः स्तथावलोकिकं पारयित्वा कालक्रमेण सो गानुवेदानधीत्यसर्व
 शास्त्राण्यधीतवान् श्रीशेषपाणनीयव्याख्या समाप्य व्याससूत्रजैमिनिमूत्रगौतमचाणादक
 पिलपातं नलीसूत्रव्याख्या समाप्य पौरुषेण्यसमग्रामवलोक्य नातिप्रसन्नमनावभूव ततः श्री

वलभो वै सवते त्रेषोषते त्रेषाभाकरकौमारिलमौडुलमतादिपास्त्राणिविस्तृष्ट्यामिरामानुजमथाचार्य
 निंवादित्यप्रोक्ते ऋत्यादिभाष्यसिद्धांतेपरिज्ञायकाः एषोतेषामप्रवृत्तिदृष्टादक्षिणापथेतत्प्रवृत्ति
 ऋत्वाहक्षिणापथप्रस्थितः तत्रागत्वातानिसर्वाण्यवलोक्यविद्यानगरेसमायातः तदातत्रकृ
 लनामाराजावर्त्तते तत्रमथाचार्यमार्गतिमिएनाशनप्रदीपः श्रीव्याशतीर्थनामायतीवर्त्तते
 मायादीगजानीकनाशनेसिंहविक्रमः कृसद्वैपायनोव्यासोव्यासतीर्थः कलौयुगे तदारानस
 भायोमायावादितत्ववादिनोविवदमानयोः षडहान्यतीतानि तदाश्रीवलभेनश्रुतंरानसभा
 योविद्याविवादोस्ति ततोराजद्वारमार्गसमागत्यद्वारपालकैर्दृष्टं ततोअलौकिकीप्रभांवल्लो
 करानानेप्रतिनिवेदितं पश्चात्ताराज्ञाग्रागत्यवित्तपिःकृता तदारानसभायोप्रस्थितः तस्मि

चिवादेमायावादिनातत्ववादीनितः तदाश्रीवलभोवृवीत् मायावादिनमधिजितेनितं मायावाया
 ह त्वमप्येदिश्रीवलभैः सहतस्यविवादः समजनि श्रीवलभैर्मायावायप्रयासेनजितः त
 तोराजाश्रीवलभानोकनकेनाभिष्केषकंकारयाऽमास पश्चाद्वित्तपिः कृतास्वास्मिन्नेतद्
 व्यसंगीकर्तव्यं ततः श्रीवलभैरुक्तं एतद्व्येनमदंगीकारयोगेस्तानजलवत् ततोराजाश्री
 वलभान्तयाऽतत्तद्व्येपूर्वविविदमानयोरुभयोददौश्रीवलभोयथेच्छयाप्रस्थातमारभे
 ततः ऋत्वाव्यासतीर्थः समागत्यस्वशिष्येणाराज्ञासहश्रीवलभगोत्रनामादिः ऋत्वाप्रार्थि
 ते अत्रभवद्भिः कियत्कालेस्यातव्ये श्रीवलभैस्तथेत्युक्तातत्रऽस्थिते तत्रव्यासतीर्थः श्रीव
 लभानुभावमलौकिकमवलोक्यमनसिविचारिते एतेमहानुभावाः नमनवित्तस्वादिकंकर्तौ

वैश्वानोकलिमलमयनेपादतीर्थबुद्धिः श्रीविस्मोर्नाम्निमंत्रेऽखिलकलषद्वेषाहसामान्य
 बुद्धिर्विस्मोसर्वेष्वेषातदितरसमधीर्यस्यवानरकीसः १ श्रीजगन्नाथविदुलनाथादिस्वरू
 पेषुसाक्षात्तलोकेप्रसिद्धे एवंश्रीवल्लभोक्तं श्रुत्वापिनमानयामास श्रीवल्लभस्पर्शः स
 मजनि निशिरामानंदेनसंपुटमध्येभगवत्प्रतिमासुतानशापिनीकृत्वाह दिशालिग्राम
 शिलास्थापिता ततोव्यतीतायोरत्रांश्रुणोदयेस्नातं एजो कर्तुं उभावपिगतौ कृताव
 श्पकनिःसौजातौ नदारामानंदः पूजार्थं संपुटमुद्घाटयामास तदाशालिग्रामशिलाहादा
 शथाविंशशोजाता तदृष्ट्वा तस्यशंकरमिश्रनामालक्षुभ्रातातमाह रामानंदभ्रातस्त्वन्न
 एछकोयं महानुभावः यद्वाक्याकरणमहाननर्थः समजनि ततो गत्वा तेन दृष्टं तदा श्रीवल्ल

भैः किमपिनोक्तं ततः श्रीवल्लभस्तीर्थातरं प्रस्थितः श्रीवल्लभेन वर्षपर्यन्तं भूमेः पंचदशशतयोजना
 या एका प्रदक्षिणा कृता एवेतीर्थाटनव्याजेन प्रदक्षिणा द्वये कृत्वा सुपरगाम असेग्रही एकः सेव
 को मेह एकस्मदासनामा महस्यलेपर्वते जले वायावज्ञेनादि प्रतिदिनमवलोक्यते न तावदी
 श्वरेच्छपायत्रकृत्वापि भोजानादि प्राप्तिर्भवत्येव नंतदधिकसेग्रहापेक्षा च श्रीभगवद्गीताभा
 गवत्तमूलपुस्तके शालिग्रामशिलैका पूर्व रामानंदे प्रतिकि मपिनोक्तं एकदा श्रीकृष्णः श्रीव
 ल्लभं प्रत्युवाच त्वतः पृष्टि श्रीभगवते प्राडुगासीत् तदर्थं स्तापनार्थाय महाज्ञया मदीयान् प्र
 तिभगवतं वक्तव्यं ततः श्रीवल्लभो भगवते प्रत्याह रामानंदो ये त्वदीयानवा भगवानाह मा
 दीयः एव श्रीवल्लभ आह नाये ममाज्ञाकारी भगवानाह अयं कस्मिन्संग्रामे अर्जुनपुरःसरो

२५

भूत्वा प्राणानवास्जत अस्मिन्मनोशाते भावितेन त्वत्कसिद्धोतेन मन्यते बहिर्मुखश्च भविष्यति तथा
 स्पुनर्रहंगत्वा भागवतं वक्तव्यं ततः श्रीवल्लभेन प्रार्थितं ऽ भगवन्नस्य जन्मशाते सविगमे कुरु तदा
 श्रीकृष्णः जन्मशातमनवशेषतया कृतवान् ततस्तैः प्रबुद्धं पुनस्तद्गहंगत्वा स्वमार्गदीप्तामस्यदा
 त्वाकियद्भागवतं कथितं तद्भाताशोकरनामा सर्वात्मनापि श्रीवल्लभे प्रपन्नः यः प्रभुरास इति प्र
 तः ततः श्रीवल्लभः पेंडुरपुरमाजगाम एतस्मिन्नेतरे श्रीविद्वलनाथस्याज्ञाज्ञाता त्वेगहस्योभव
 श्रीवल्लभो भगवते प्रत्याह किं गद्वाश्रमेण भगवानाहा तव गद्दे मदीयनामाभिधानमवतितीर्षुः
 रूपद्वयेन तपोर्नास्त्रीशोपीनार्थीविवलेश्वरौ इति भगवद्वाक्याक्रमेण काश्यागते तत्र गत्वा विऽवा
 ह मकाषीत् अग्निपरिग्रहोत्रादिविधिना यथादेशं यथाकालं भगवते नाना यज्ञैरियान् ततः पुन

२५

श्रु

रेकदा श्रीकृष्णस्याज्ञासमजनि मापावादिभिः सार्द्धं विवादं कृत्वा मायावादमपनय भगवतो मउनीपते
 द्वारिपत्राबले वने कर्तमारोभेत यथा लिखितं श्रीकृष्णस्य प्रसादेन मायावादो निर्गकृतः अवेदिको
 महादेवस्तत्र सादीनसेणयः ये वैदिकामहात्मानस्तेषां चानुमतिस्तथा अवेदवन्ननुमते यथाचो
 पेतितः पुनः स्यापितो ब्रह्मवादो हि सर्ववेदोतगोचरः काशीपतिस्त्रिलोकेशो महादेवस्तु त
 एत १ कस्यचित्तत्रसेदेहः समोष्टुत्तसर्वथा नभयेतेन कर्तव्यं ब्राह्मणानामियगतिः ४
 दिंदिस्तु वादितो द्वारिविशेषास्य मया त्रद्वि विद्वद्भिः प्रवणो कार्यये हि सन्मार्ग रत्तकाः ५ तत्रये
 विदो सो ब्राह्मणाः सेन्यासिनश्चुषा ब्रह्मणिकृतप्रमाः प्रत्नासमेत्य श्रीवल्लभे प्रपन्नः को
 मायावादः किंलक्षणः यो भवद्भिर्निर्गकियते ऽ को ब्रह्मवादः यः भवद्भिः स्याप्यते तावदिदेवतं

३०

यं श्रीवल्लभनोक्तं भवेतोच्चवंतकिंब्रह्मकीटणोयंप्रपंचः कीटकजीवः ततस्त्वेरुक्ते मिथ्याप्रपंचः निर्दे
 र्मकंब्रह्मजीवोव्यापकः तद्ब्रह्मैवेतिवेदार्थोभगवताशंकराचार्येणदर्शितः ततश्चात्वाश्रीवल्लभश्री
 ह एवमेवमायावादोमयासावेवनिराकियते ब्रह्मवादलक्षणंश्रुयतो सत्यायेप्रपंचः संधर्मक
 मेवब्रह्म अणरेवजीवः इतिवेदार्थोभगवताकृष्णदेवायनेनदर्शितः ततः सकोथैस्त्वेरुक्ते किंप्र
 पंशंकरमतंहृषयय तदाश्रीवल्लभेनोक्तं भगवतः श्रीपुरुषोत्तमस्याज्ञयाऽसुरप्रकृतीनांमो
 हायासाववतीर्णाः यथोक्तं पाद्ये द्वापरादौयुगेभूत्वाकलयामाचुषादिषु स्वागमैः कल्पिते
 स्त्वेवजनात्मद्विसुखानकुरु अतोज्ञायतेतन्मतं व्यासस्याभिसतेन अतोयथाकृष्णनगीतायो
 सर्वापनिषदर्थः उक्तः तथैववादरायणेन अथातोब्रह्मनिजासेतिब्रह्मसूत्रेषूक्तः तथैवश्र

३०

तिकल्पतरोः फले श्रीभागवते एवंकर्मगीकर्तव्योभवद्भिः यथोक्तं बुद्धावत्कारेत्तुपुनाहरोतद
 शागाः सुराः नानामतानिविप्रेषुभूत्वाकुर्वन्तिमोहनं अतोएयवेदार्थोद्भोताः वेदार्थविचित्र
 त लघुत्वासक्तोथैस्त्वेरुक्ते अतोवयंपरेपराचार्येदर्शितंवेदार्थजानीमः तंहीकृत्यपाषंडंस्यापयय तद्ब्र
 त्वाश्रीवल्लभेनोक्तं पाषंडलिगंभवन्नेवयतः शिखासूत्रेनदृश्यते ततस्त्वेरुक्ते श्रुतिष्वेवसंन्यासिनां
 शिखासूत्रपरित्यागउक्तः इत्युक्ताश्रुतयः पटिताः श्रीवल्लभश्रीह कल्पितास्त्विमाः संप्रतिश्रु
 तीनामनेकाः शाखाः संनितासंन्यासिनोथर्माः पचिताः संनितासचेत्तर्दिपठध्याउच्छिन्नशा
 खाः श्रुतयोनपटनीयाः प्रमाणाभावात् इत्युक्तेऽसतिकिमपिनोक्तं तदोपेइनामासंन्यासीस
 र्वश्रेष्ठः तदनेमध्यस्यैरुक्ते अयंकोप्यमानुषोविवादेनेतमशाक्यः अतोऽलेविवादेन तदाश्रीम

३१

हादेवेनोक्तं अत्र न स्यात्तद्यं यत्र भागवती सहिस्तत्र गंतव्यं सर्वोपनिषदपगीते श्रीकृष्णाख्ये परं ब्रह्मोपदे
 हृत्यं अत्र यादृशी भगवदिच्छा तादृशामस्ति ततो नातिहरे पावनाश्रमे चरणोत्थितिनगरे तत्र वसतिः
 कृता ततः श्रीवल्लभः सानिहोत्रो मयुगमेडलमाजगाम तत्र हृदने भगवन्नेदिरं कृत्यासेवो कर्ता
 मारेभे तत्र काशीरदेशीयः केषावभट्टनामा गथितशेकरः तत्र प्रसादात् प्राप्तवैश्वधर्मः प्र
 वेकृतवसतिः स तयोः परस्परं मैत्र्यभूत् श्रीवल्लभस्यालौकिको भागवतार्थः केषावभट्टेन ता
 तः प्रार्थितं च अत्र भागवतं व्याख्येयं भवान् वक्ता श्रोता चारं श्रीभागवतव्याख्यानमारभ्य कालक
 मेण समाप्ते ततः केषावभट्टेनोक्तं मया पूर्वयादृशार्थो भागवतस्यावधारितः सोपिगतः श्रीम
 उक्तोपि मेह दिनसमागतः श्रीमदुक्तेपि मेह दिनसमागतः तत किं श्रीवल्लभेनोक्तं समासने उ

३१

पविष्णुं त्वया अतस्तेहृदिनागतं नमया कदाचित् अपि विकीर्तं हृत्यर्थे अतः मद्रक्तमन्योक्तसदृशं
 माजानीहि त्वच्छिष्यो ये माधवभट्टनामा अयं मे श्रोता एनं हृत्त ततः केषावभट्टेन त्रिभिरन्यै सह ऽ
 श्रीवल्लभाय समर्पितः ततस्तस्यात्मसमर्पणकारयित्वा त्रीये विधाय ऽ श्रीभागवतटीकालेखने
 अवणो चाधिका एततः ततो न्यः कश्चित्कान्यकुञ्जीऽयो नारायणमिश्रनामा विवादे पराजितः
 श्रीवल्लभस्य शिष्यो भवत् तादृशश्च ततः पश्चात्पाः सारस्वतब्राह्मणाः क्षत्रियाश्च बहवः सेव
 काः अभवन् एकैकस्य चरिते तद्गुणाश्च वर्षीयुतेनापि वक्तुमशक्याः तथैव प्राच्यादा तिलात्पा
 श्च एकदा भगवतो प्रोक्तं प्राणवल्लभाया राकोतविहारस्य लः सर्वदा यत्र सातत्राहमपि यथो
 क्तं दृशामस्कंधेनेदं प्रति ननः पुरो जनपदानग्रामानग्रहाश्च वै वयं वनौकसस्तातनित्यं शौलनि

ORIENTAL INSTITUTE
 24/25, Malak Road, Opp. Saijigunj Tower,
 B.A.R.O.D.A. - 490 002.

३२

वासन इति शैः लोस्मीतितत्रैव किमधिकं ततः प्रभृति तत्र प्रतिद्वं स्यानेवल्लभीयानो यावत् श्रीवल्लभे
 नमगवेतमत्रगते तावत्सेवकेन प्रभुदासाख्येनादिणीनिमील्यजलपानादित्यत्कातत्रैव स्थिते
 पुनः श्रीवल्लभे समागते भगवत्साक्षात्कारे जातः अनन्याप्रयत्नात् पुनः कालोत्तरमवाप्य श्री
 वल्लभः कतियुयसेवकैः सार्द्धं श्रीगोवर्द्धननाथालये जगाम तत्र भगवन्मुखेन वनीतदधिमेड
 लेपः सर्वैः प्रत्यक्षतो दृष्टः एव बहून्प्राणितृष्टानि पुनर्गोकुलमागते श्रीवल्लभे सेवकैः
 सदा जयामन्मयचतुरस्रं कृते तत्र वालकस्येन कीदितं तत्र तच्चरणचिह्नानि सर्वैर्दृष्टानि पुनः
 समयोत्तरे ब्रह्मसंबंधकरणात् सर्वेषां देहजीवयोः सर्वदोषनिवृत्तिरुत्पत्तावत् श्रीवल्लभे प्रति
 साक्षात् श्रीभगवता प्रोक्ते पुनरेकदा कश्चिद्वैभवः श्रीकृष्णदर्शनाकांक्षी हाकस्य चैव बुवन्व

३२

श्राम बृहद्वेत्तदा भगवता श्रीवल्लभे प्रत्यक्ते कृष्णीत्सीति तथैव श्रीवल्लभः प्रोक्तवान् ततस्तस्य श्रीगो
 कुलपतेः प्रागये श्रभवत् तिरोधनानंतरं श्रीवल्लभमेव प्रपन्नो जातः कश्चिद्गंगातीरि श्रीवल्लभा
 शिष्या भगवत्सेवोर्कुर्वाणः तिष्ठति एकदा भगवांस्तमाहा अतस्तृतीये द्दित्वा व्यापि वैकुण्ठेनेष्या
 मीति इति श्रुत्वा तस्य महत्सखमजनिसेवारसिकत्वात् ततथैव जाते पुनरेकदा गोकुलात् प्र
 यागादिस्य लेष्टीसरेच्छयावसतिं कुर्वाणः सामिहोत्रः श्रीपुरुषोत्तमाय तने प्रस्थितः काला
 क्रमेण श्रीपुरुषोत्तमाय तने प्राप्तः तत्रैको महाविस्मयः कृष्णचैतस्य नामा तस्य श्रीपुरुषोत्तमस्या
 ज्ञातातामदृपमेव वल्लभनामात्रायातः तेमदये महुध्या र्चय इति श्रीजगन्नाथवाक्या तथैवा
 साकृतवान् तदा श्रीपुरुषोत्तमदेवे श्रीवल्लभे शिष्यात् प्रति कृष्णचैतस्य रुक्ते भवद्भिः श्रीवल्ल

३३

भेगुरुबुद्धिर्नकार्या नपंडितबुद्धिर्नवैसवबुद्धिः श्रयंतसाक्षाद्देवकीपुत्रएव तत्रपुरुषोत्तमायतनेव
हून्याश्चर्याणिजातानि पुनस्ततोमथुगमेउलेप्रत्यानिगमिषाननि एकदागंगातीरेवसतः श्रीवा
लुभस्यजेष्टसुतगोपीनाथजन्मनिजातेभगवन्सेवांकुर्वाणस्यष्टहेरिगमाणस्यशिषोः स्यर्षाः स
मजनि सेवायोचेतोव्यग्रमभूत् तदास्वभार्योप्रत्युक्तः कस्माच्छिषुर्नरदपते पत्माह शिषुः सुप्रो
स्ति तच्चरितमपिभगवदीयंमत्वात्स्मीमासीत् श्रीवल्लभस्ययः कापमीरदेषीयोमाथवभट्ट
नामाभगवन्सेवार्थतदाज्ञयास्थितः अनुदिनेवशामस्केधनवरलपाटंकरोतिस्म एकस्मिन्दिने
यत्रस्थियतेतत्रग्रामाधिःपतेः सप्तदशवार्षिकोपुत्रोमृतः तस्यमहानुःखिजातः तस्मिन्समा
येपकेनोक्तंयत्रमाथवभट्टानोस्थितिस्तत्रमहाननर्थः कथं इदंश्रुत्वेवतेषोर्गृहेग्रागत्यरोदनेव

३३

कार पञ्चातेषांमनःसिद्धयागता ततः स्वप्रभुर्निकटेपकंपयंलिखित्वास्यापितंतत्पयं दयालो रस
मर्थस्यस्युः एवैवदयालता विशोद्धरणदत्तस्यसातवैकस्यशोभते पञ्चात्प्रभुणाउक्तंजाविष्य
ति तत्रतपवेजातमेवपरेतमहोतोभविष्यतिदासलक्षणगतमितिभियारात्रौपलायितं यश्रीमा
दाचार्याणांस्थितिस्तत्रागत्यमाथवभट्टेनश्रीवल्लभस्याग्रेकथितं तत्श्रुत्वाश्रीवल्लभेनमाथवभ
ट्टश्रीमद्भोवर्द्धननाथदर्शनार्थंप्रेषितः एतस्मिन्नेतरेश्रीवल्लभः क्रमेणदेषानतिक्रम्यद्वारका
माजगाम मध्येश्रीकृष्णपदोबुजमभिभजद्भिर्भूपालैःस्तत्रतत्रपूजमानोबहून् कृताथीकर्तृद्वार
कांगत्वाश्रीभागवतव्याख्यानमारभे तत्रद्वौसुख्योप्योतरो द्विवेदिनारायणः श्रुत्वाश्रमना
मादाक्षिणात्यः कश्चित्सेन्यासी ततः श्रीभागवतेसमाप्यभगवद्गीताव्याख्यानं कृत्वा द्वात्रिंशदुप

३५

निषद्यात्मानं कृत्वा श्रीनारायणाख्ये प्रच्युताश्रमे च श्रीवल्लभो भगवत्पदं प्रापितवान् तयोर्भूत्समये
 भगवत्तदर्शने बहूनामेव जाते ततः प्रस्थातमादेभे पतस्मिन्नेतरे मायावादिमिसाहै विवादः समन
 नि तात्रिर्जित्यवन्सभटाऽख्ये गृहस्येकारयित्वा द्विवेदिगोविंदं भगवन्सेवायो स्यापयित्वा पुनः श्री
 पुरुषोत्तमं प्रतिप्रस्थिताः ततो गणाख्ये व्यासः श्रीवल्लभमेवात्र पुरुषोत्तमं जगाम तत्र गत्वा प्र
 पत्रो भवत् ततो गर्जरटेपात् द्वौ ब्राह्मणौ श्रीवल्लभयदो बुजदर्शनाकांक्षया श्रीपुरुषोत्तमं जग्मा
 तः तत्र गत्वा तं प्राप्य कियत्काले स्थितौ तत्रैकदा श्रीजगन्नाथो हस्यारूढो विहारार्थं निर्गतः त
 त्रष्टुका मोगतौ तत्र श्रीवल्लभं भगवन्स्वल्पमेव दृष्टवत् पुनः श्रीवल्लभस्यानमागत्य श्रीवल्ल
 भं दृष्टवत् तदृष्टं तदनेऽकथयतो एकदा श्रीपुरुषोत्तमयात्रायोकाचित् श्रीलभोत्तचरीपा

३६

थि श्रोतागोत्रमशाक्ता जाता श्रीवल्लभनज्ञात्वा पिशी च मग्रे गते सेवकैस्तस्मिन्निवेदिते पिसारात्रौ ए
 काकिना श्रीपुरुषोत्तममल्पवयसे ब्राह्मणपुत्रमेव दृष्ट्वा आहासौ अहं श्रीवल्लभे नत्वानेतो
 प्रोषितोस्मि शीघ्रं व्रजेति सातेन साहै भगवत्स्थानं प्राप्ता पतस्मिन्नेतरे वदर्याश्रमे वृद्धवैस
 वनामा कश्चिद्वसति तेन साहै श्रीवल्लभस्य रूपया भगवत् प्राकथमभूत्तेन श्रीवल्लभस्य
 लोकिकमहात्म्यं दृष्ट्वा भगवन्तं प्रतिपृष्टुं संप्रतिचोरे कलौ श्रीवल्लभमहात्म्यं प्रलौकिकमेव द
 श्यते किंतत् तच्छ्रुत्वा तं भगवता श्रीनारायणेनायं साक्षात् पूर्णपुरुषोत्तममुखाऽग्निरूपस्ते
 ननात्र चित्रं किंचित् एतन्माहात्म्यं श्रीवल्लभस्यै प्रतिषिक्तो भविष्यतीत्युक्त्वा भगवानेतर्हि
 तः एकदा प्रयागेऽलकपुरवसतिं प्राप्य श्रीवल्लभो मर्त्यलोकं जिहासुरभवत् तदा ज्येष्ठपुत्रमु

द्विषोक्तं त्वमचिरेण श्रीपुरुषोत्तमाय तने श्रीवलदेवसायुज्यमेषसिवलदेवस्वरूपत्वात् अयेविदुलेष्यो
 वंशकरो भविष्यति श्रीकृष्णस्वरूपत्वात् इत् तस्मात् श्रीभागवतार्थो अस्मिन्नेवमया स्यापितः एतस्मि
 त्रेतरेमाथवभट्टाः श्रीवल्लभानुग्रहात् भगवन्तमव्ययः प्रभुदासश्च महालौकिरीत्या यदा श्रीभाग
 वतस्पर्शिकांस्कंधत्तरतयस्य कृता तदा श्रीवालकृष्णेनोत्संगे उपविशोक्तं मदीये चरिते व्याकुरु
 तदा दशमस्कंधव्याख्यानमेव कृतं द्वितीयस्कंधे भूमेः स्वरेत रवरूपविमर्दिताया इत्यस्य व्याख्या
 नं श्रीवल्लभं प्रति श्रीकृष्णेनैवोक्तं निवेद्ये ग्रहं सर्वात्मनान्याज्यमित्यादि श्लोकद्वयं साक्षात् श्रीन
 वनीतप्रियेणोक्तं पूर्वमेकदा यो ध्यायां श्रीवल्लभकृत् श्रीभागवतव्याख्याने विप्ररूपेण हनुमताः
 श्रुतं एकदा वदर्याश्रमे चामबाहुकृतवामकपोल इत्यादि नरनागः यणेन श्रीवल्लभमुखात् ३५

ते एतस्मिन्नेतरे श्रीवल्लभेनालर्कपुरस्थेन स्वपत्नी प्रत्युक्तं महासाक्षात् देहि अतो हं प्रवृत्तिष्ये साक्षात्
 नादात् तदा लर्कपुरे उपदशोकस्मात् जातः तदा पत्नी अग्निहोत्रशालास्ये श्रीवल्लभं प्रत्याह स्वा
 मित्रिगोम्यतो गृह्णादग्निरायति एवमुक्तेनामेवात्तामन्यमानः श्रीवल्लभो निर्गत्य गंगातीरे
 उपविष्टः तत्र त्रिदंडविधिना यथा संन्यासनिर्णये उक्तः तथा यतिर्भूत्वा तेः कारणगतः तत्रैव
 विंशतिमेदिवसे स्वरूपमायुः ततः कियता कालेनेत्रज्येष्ठपुत्रो गोपीनाथः पुरुषोत्तममा
 सायस्वरूपमायुः तस्य पुत्रः पुरुषोत्तमायुश्च श्रीविलेम्बरः सर्वदा जयति तस्य चाश्रीगिरिध
 रादयः पौत्रादयश्च सर्वदा जयन्ति इति श्रीसंप्रदायप्रदीपे श्रीवल्लभचरिते चतुर्थे प्रकरणे स
 माप्ते अथोपनिषदांतत्वे यद्ब्रह्मेति परं विदुः तदेव देवकीपुत्रः साकाख्यापि निर्गुणः १ पत्ता

३६

वान्सर्ववेदार्थः तदन्वेष्यमोहनं इति निर्णीयते यात्र नत्वा श्रीवल्लभं हरिं २ यतो ब्रह्मपर्यवसितो वे
 दांताः अतो ब्रह्मप्राप्तिरेव पुरुषार्थः तदरूपत्वे क्वकस्य प्राप्तिः अतो ये सर्वथर्मात्रिषे ध्या रूपा
 मेवोपदिशन्ति तेऽकृत्यर्थात् अष्टाः अतयः कियन्सेव्याः यथोक्तं हृदयारण्यके सयथोर्द्धम
 ध्याने रभ्याहितस्यष्टयगूमात्रिः संत्यायतने इति ३ स्पमहतो भूतस्य निःस्पसितं च यदवे
 दोयनुर्वेदः सामवेदोथवी गिरस इति हासः पुराणे विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुया
 व्यानान्यस्यैवैतानि तानि सर्वाणि निःस्पसितानि अत्र यदुक्तं तत्सर्वं वेद एव अतो ज्ञायते प्राप्ति
 स्मृतीतिहासपुराणैः सर्वैः अतिपठितः क्रमः श्रोतव्यो मेतव्यो निदिध्यासितव्यो इष्टव्य इति द
 र्शने पर्यंतमेवैकतरेण न भवति यथा शौचतीर्थी महात्स्यैकादश्यादिब्रतविधानफलनिरूप

३६

पणदिश्योतिः शास्त्रादिकार्योके वलेत्तत्पुत्रः सामार्थ्यात्वेन भवति किंतु वेदो गपुराणस्मृती
 तिहासैः समग्रथर्मनिर्वाहः कर्मकोडेपवेनिवृत्तिकोडेत्तगादिभिः सेतिहासपुराणैः सर्वैरे
 वदर्शनपर्यंतं ब्रह्मनिर्णयः नाग्यथा यथापकतगोमीकारेश्च स्पजनस्पर्शावत् एकदेशी
 याऽवगतिः नतसमग्रं यद्यरूपनामकर्मब्रह्मतर्हि श्रोतव्य इत्यादयः किंविषयाः परं अति
 रुभयथानिरूपयति तत्र वेदार्थः सेदिग्यो भूत् अथ वेदार्थनिर्णये किंप्रमाणं कृष्णद्वैपाय
 न एव सयथनामासौ कथं श्रोतव्यः पद्यरूपः मनननिदिध्यासनदर्शनादिकं कृष्णद्वैपा
 यनप्रमाणे यथास्कंदपुराणे सूतवचनं देवाश्च जषयश्चैव वेदार्थमूढतो गताः पुरा ब्रह्मा
 णमेवाये जग्मुः सर्वविवन्सुवः १ गतास्तत्वाचनत्वाचततडुचुः पितामहं उर्येयार्थो वेद एषिः

ORIENTAL INSTITUTE
 11/12, Malabar Road, Opp. Sarajoyang Towers
 BARODA - 390 009

३७

ऋमार्थेनैकवाक्यता २ कथं तदर्थं भगवन् च यं जानीमहे जसा तत् प्रत्वा भगवान् ब्रह्मा तद्वाच्य
रुषोतमं ३ ब्रह्मोवाच यो वेदरूपो वेदार्थो वेदकर्ता च वेदवित् वेदार्थं मूढबुद्धीनां सर्वदार्थं
ब्रवीत नः ४ सत्त्वं सत्त्वं पुनः सद्ये न देवः केशवात्परः नास्ति वेदात्परं शास्त्रं एतत्सत्त्वं सत्त्वं
तद्यत् ५ इति स्तुतो हृदा काशे प्रादुर्गसीत् स्वयं हरिः प्रत्वा वाचं च भगवान् यः स्वयं पुरुषो
तमः ६ संभविष्मामि कलया सत्त्वं सत्त्वं पगशागतं वेदाः र्थं चैव वदामि सर्वेषां हितकाम्य
या ७ ब्रह्मसूत्रं करिष्मामि सर्वप्रत्यर्थसिद्धये दर्शयिष्मामि वेदार्थं भारत्यपदेशतः ८ वे
दशास्त्रासनष्टासु वेदार्थो भारत्येकलौ दृश्यते नात्र संदेहः कर्तव्यः केनचित् क्वचित् ९ भा
रते भगवद्गीता प्रत्यर्थं संशयापहा प्रतिकल्पतरोः साक्षात्फले भागवतं ततः १० गीता

३७

र्थाद्विस्तरेणाद्देवतामिच विशेषतः तेन रूपेण वेदार्थं यद्वदामि तथैव तत् ११ ते यो न मन्यन्ते मू
ढः संपाषेडी नराथमः भविष्मति कलौ सृष्टिगमेरी ब्राह्मणेष्वापि १२ ते हि वदन्ति वेदार्थं
अन्यथादियथेच्छया कृष्णद्वैपायनाख्याद्दे संभविष्मामि सर्वथा १३ इत्युक्त्वा जः स भगवोस्त
त्रैवोत्तरधीयत ततः पगशागतातः सत्त्वं सत्त्वं महायशाः १४ यदर्थं भवतीर्णो सोतत्रथे
वचकार ह अतः कृष्णद्वैपायनादिदर्शितो वेदार्थः सर्वोपनिषत्सु यास्य वल्क्यादिभि
र्यदुपदिष्टं ब्रह्मगार्गाद्विष्णुतदेव देवकीपुत्रः कृष्ण एव स एव साकारो व्यापी लिङ्गोऽप्यु
यथोक्तं हृदाराण्यके प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषचक्षुरुत श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो मनो ये विदुर्वि
ति विष्णुतस्य चक्षुरुत विष्णुतो मुखो विष्णुतो बाहु रुत विष्णुतस्यात् सेवाद्भ्यां धर्मतियेव तत्रै

३८

याव्याभूमीजनयदेवएकः श्रीभागवद्गीतासुचसर्वतः पाणिपादोतेसर्वतोदिशिरोमुखे सर्वतःश्रुति
मलोकेसर्वमावृत्त्यतिष्ठतिः तत्रलौकिकयुक्त्यानिर्णेतमशक्यत्वात् अतोवेदवाक्यार्थतएवमे
तव्यं अतएवसर्ववेदार्थदर्शनावादादरायणेनश्रोतव्यादिनिरूप्यदृष्टव्यसमयोगीतावत्कृत्वेना
कृष्णाऽख्यमेवब्रह्मदर्शिते श्रीमहाभाष्ये सर्वप्राकृतधर्मविलक्षणं आनंदमात्रकरपादसु
खोदरादिजन्मनामकर्मगुणालीलासहितेसोशेषुद्वेकृष्णाख्यमेवब्रह्मश्रीभागवतेषुकेनापि
गीते व्यासेनापिकथिते अतोज्ञायतेसर्ववेदतात्पर्यकृष्णाख्येब्रह्म एवंपराशरेणापिविसुपु
राणे ब्रह्मपाद्यादिषुपिनराकृतिपरंब्रह्मेतिअतः सर्ववताराः कृष्णाख्यस्य अवतारीकृष्णए
व येत्येवैसवसिंहोतवादिनोष्पाचार्याः सर्ववताराः त्वयाइतिवदेतितेषामवतारोतरेसर्वात्म ३८

नासेव्यबुद्धिः नदंशात्वात् योपदेशः सतंभजेदितिवाक्यात् स्वोयास्यावतारेणत्वकथनेभक्तिमार्ग
विरुद्धेअतस्तेषांतथैवव्याख्यानमुचितं स्वष्टोक्तर्षव्यापकत्वात् भगवःतोपिसर्वकरणसमर्थ
त्वात् उचितमेव येयथासांप्रपद्यंतइतिवाक्यात् परेश्रुतीतिहासपुराणार्थवेदिनाश्रीवादादराय
णेनकर्मज्ञानोपासनाकांडात्मकस्यवेदराशोस्तात्पर्येषुद्वसाकारब्रह्मणोनेतरूपत्वेपिमूलरूपे
देवकीपुत्रएवेत्युक्तेयथाक्तेभगवता सर्वस्यचाहेहृदिसंनिविष्टोमतः स्मृतिज्ञानमपोहनं च वै
देषुसर्वैरहमेववेद्योवेदोतकृद्देवविदेवचाहे १ रतियस्मात्तरमतितोहमदरादिपिचोतमः
अतोस्मिन्वेदलोकेचप्रथितः पुरुषोत्तमः योमामेवमसंमूढोजानातिपुरुषोत्तमे ससर्ववि
द्वजतिमोसर्वभावेनभारत १ अहमेवेत्येवकारेणयथादृष्टः शुद्धः साकारोहमेवपुरुषोत्तमा

३५

तेन श्रीकृष्णे जाते सर्वविद्वति सर्वभावेन श्रीकृष्णमेव भजति अधिभूते तरो भाव इति क्षरः पुरुषः प्र
 कृतिः पुरुषश्चोभौ परमात्मा भवत्परा यदृपे समधिष्ठाय तदक्षरमुदीर्यते इत्यक्षरः पुरुषः तयो
 रपुत्रमः श्रीकृष्णपव असावेव फलावतारः यथोक्ते रतीयस्केधे मैत्रेयेण पूर्वस्यादौ परादौ
 स्पृष्ट्वा ह्येनाममहानभूत् कल्पे यत्राभवद्ब्रह्माशब्दब्रह्मेति यं विदुः तस्यैव चांते कल्याभूयं
 पाममभिचक्षते यद्वरेनाभिसरसश्रीत्राभिसरोरुहं अयेत कथितः कल्याद्वितीयास्या
 पि भारत वाः राह इति विख्यातो यत्रासीच्छूकरो हरिः अत्र केचिदिति व्याख्याने कुर्वेति पूर्व
 स्पृष्ट्वा ह्येनाममहान् कल्या ब्राह्मवर्षमानेन शनवर्षसंख्यः अभूत् यत्र ब्रह्मा
 भवत्तयं शब्दब्रह्मेति विदुः तस्यैव ब्राह्मकल्पस्योते पश्चानाममहाकल्याभूत् यत्र हरेनाभि

३५

सरसः पमसासीत् तपुनः अयेव राहरति विख्यातो महाकल्याद्वितीयास्यापि अंते पाचकल्या
 स्पाप्यंते अभूत् अतएव परार्द्धे वाराहकल्पस्यैव राश्रवतारग्रहणात् पूर्वब्राह्मपात्रावभूतो
 प्रतिपुराणे महाकल्याः कल्पभेदाध्याये मत्स्यपुराणे पठिताः तत्र सारस्वतकल्पीयं श्री
 भागवतवृत्ताते यथोक्ते मत्स्यपुराणे सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये सुर्मनरागराः तदतोतो
 द्वेऽलोके श्रीभागवतमुच्यते तत्र भगवान् पुरुषोत्तमः स्वयं एते वतीर्णः कृष्णस्तु भ
 गवान् स्वयं अत्र भगवान् श्रीकृष्णः पुरुषोत्तमः जगद्देवैरुषं रूपे भगवान् महदादिभिः
 अत्र भगवान् पुरुषोत्तमः पौरुषं रूपे न ग्रह इति पुरुषावतारे गृहीतवान् अवतारमाला क
 थनां सूतोनां एते चोपाकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयं अत्र भगवानिति पदे आदौ ज

४- गृहे पौरुषे रूपे अत्रापि भगवानिति पदं श्रीकृष्णत्वं प्रतिपादकं भगवान् नारायण इति यैर्व्याख्याते यस्यां भसि शायानस्येत्पस्मिन्पदे नारायणत्वे पौरुषे रूपे एव एतन्नानावतारानां निधानं वीजमव्ययं इति वाक्यात् सर्ववतारानां नारायणरूप एव पर्यवसिताः पुरुषो ह वै नारायणो कामपत इति श्रुतेः अत एव सर्ववतारैरेषां वेशकला विभूतिभिः सहितं नारायणत्वं पौरुषे रूपं भगवति पुरुषोत्तमेशीः कृष्णे सदैवास्ति अत एव पूर्णत्वे श्रीकृष्णे देवकीपुत्रे सर्ववतारेषु यावत्प्राज्ञानक्रियाशक्तयः प्रत्येकं संतिताः सर्वा एकस्मिन्नेव देवकीपुत्रे संति अतो देवकीपुत्रप्रोक्ता गीता वेदवेदार्थनिर्णयसंदेहे प्रमाणं अतः श्रीभागवते आदिप्रश्नादारभ्य सूतजानासि भइते भगवान् सात्वतोपतिः देवक्या वसुदेवस्य जातो यस्य चिकीर्ष

या प्रतिस्क्रंथे सर्वावतारचरितसत्तिप्रनिरूपणे श्रीकृष्णं चरितसवित्तरनिरूपणे भगवतः कृष्णद्वैपायनस्याभिप्रायः सर्ववतारान् कल्प्या भवेतीति अतः श्रीकृष्ण एव पूर्णः मत्स्यादिभिः पुराणेषु कर्मज्ञानभक्तियोगाः सत्यव्रतादीन् प्रत्युक्ताः संति वेदार्थनिर्णयसंमतौ संन्यासिनामनुदिनपाठे श्रीभगवद्गीतैव अतो ज्ञायते सार्वोपनिषत्तुक्तं परंब्रह्म श्रीकृष्ण एव यथा सारस्वतकल्पे श्रीकृष्णत्वं पूर्णं ब्रह्मादीन् कल्पान् ब्रह्मणो देवेदिनेव देति नस्मिन्पदे ब्रह्मणश्चैकवर्षमध्ये प्रतिदिने अनुकल्पे त्रीणि प्रातानि षष्ट्यधिकानि श्रीकृष्णावतारा भवेति पूर्णत्वे सारस्वतकल्पीये महाकल्पवादिनां मतेपि सारस्वतकल्पस्याप्यभिचारः अन्यकल्पेषु श्रीकृष्णावतारेषु पुराणेषु तथैव प्रतिपादितत्वात् देवतात्वे मत्राधीनत्वा

४१

त मंत्राधीनाश्च देवता इति वाक्यात् अतो वैदिकैस्त्रीत्रिकैर्वेदतंत्रोक्तविधिना श्रीकृष्णायताररूपाणि
उपास्येते तान्येषावतारस्यैव अतो वेदतंत्रोक्तो मार्ग उपासना मार्ग एव मुक्ति भुक्ति भक्ति साधकश्च
भक्तियोगं सलभते एवं यः पूजयेत्तमा मिति भगवद्वाक्यात् पूर्णस्याराधने श्रीकृष्णोक्तः एव भ
क्तिमार्गः तद्यथा च त्रिणो विद्वानासुपतिषदो तत्वमस्यादिमहावाक्यानि चत्वारि इतीहा सप
राणीनामेकं एवं पंच महावाक्यानिः तेषामर्थः सर्वैर्यथा प्रकृतिविचारितः एके ब्रह्मनी
वयोरेक्यवदंति तत्र त्वेपदाभ्यां उपदेश समयेपि भेद एव ज्ञायते आत्मत्वेन ब्रह्मणि ज्ञाते स
र्वतोधिक प्रेमास्पदमात्मैव तत्र ब्रह्मत्वमसि तस्यत्वमसीति केचित् आत्मैव श्रीकृष्णः सा
त्वमसि तदीयोसि वा अतो यः प्रेमास्पदं स भजनीयः अनया गीत्या महावाक्यार्थं सद्गुरुमु

४१

त्वात् सात्वाशिष्यस्नेहं शाधिमां त्वं प्रपन्नमिति वत् स्याम संदरते दास्यदति वत् सकृद्देव प्रपन्ना
यत वास्मीति च याचते अभयं सर्वथा दास्ये इति जन्मव्रतं न मे त्यवगंतव्यं सद्गुरुवाक्यादात्म
समर्पणं कृत्वा सेवा कथाभ्यामेव भजने कार्ये इति भक्तिमार्गः यथोक्तं भगवद्गीतासु भग
वत्तर्जुने प्रति अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते इति भत्वा भजंते मोक्षधा भाव समन्वि
ताः भक्तिलक्षणो सात्वततेत्रे माहात्म्यज्ञानपूर्वस्तु सृष्टः सर्वतोधिकः स्नेहो भक्ति
रिति प्रोक्तं स्यात् मुक्तिर्न चान्यथा अहं सर्वस्य प्रभवो इति सर्वतोधिकः सृष्टतरोऽप्युक्तः
भजनप्रकारमाह मच्चिता मद्गतप्राणा बोधयंतः परस्य रे कथयेत्तश्च मानित्यंतं तच्छ
ति चरमेति च १ मच्चिता इति पंचज्ञानेन्द्रियव्यापारो भगवत्सुक्तः मरुद्गतप्राणा इति क

४२

मेन्द्रियव्यापारो भगवत्सेव उक्तः मद्गतत्वेन निर्दीर्घत्वं मलांशत्वागेन प्राणस्य द्विक्रियायाः क्रिविति व्याख्या
 त् बोधयेतः परस्परमिति समानशीलैरेव संगोप्युक्तः कथयेतश्चमो नित्यमिति श्रीभागवतादि
 वणाकीर्तनमप्युक्ते एवंसेवा कथालक्षणाभक्तिः सिद्धासैव फलरूपा ज्ञातेति त्वच्छंतिचरमतिचेत्य
 नेन निरूपिते ब्रह्मभावादनंतरमीदृशीभक्तिं भक्तेभ्यो भगवानेव ददाति नतसाथनैः यथाक्ते
 ब्रह्मभूतप्रसङ्गात्मानशोचति न कादाति समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते परं अतः प्राप्तव
 स्नाने दोषिषु को सात् भागवते मधीत्य श्रीकृष्णस्नाने त गुणगणे कार्णव श्रीभागवतकीर्तवा दो
 प्रवृत्तः अतो ज्ञायते श्रीकृष्णाख्यमेव सर्ववेदवात्पर्य परं ब्रह्मये यस्मिन् कल्पे मन्वेतर युगे मा
 त्स्यादि भगवद्गुणाराधः यंति तेषु तेषु भगवद्गुणेषु सायुज्यादि भावेषु प्राप्ताः तेषां तत देवफ

४२

ले येषां श्रीकृष्ण एव सर्वशास्त्रतात्पर्ये तेषां सारस्वत कल्पीय पूर्णकृष्णवतारे भजनानेदानुभवः
 फले अनेक महाकल्पपर्यंतं कृतसाथनानो सर्वावतारभजनस्यापि यथा श्रीशुकस्य यथाश्रुति
 रूपगोपिकानो यथा निकुमारगणोश्रुतिरूपगोपिकानो बृहद्दामनपुराणे कथास्ति अनिकु
 माराः श्रीरघुनाथवरदानतोगोपिकात्वं प्राप्ता इति कूर्मपुराणे कथा ब्रह्मजीवनसंभूतिः श्रु
 तिभ्यो ब्रह्मसंगता इत्यार्यवर्णीश्रुतिः बृहस्पतिदमाहादो ब्रह्मणे पुरुषोत्तमः स नारदाय
 प्रोवाच कृष्णद्वैपायनाय सः स आह शुकदेवाय ततो मार्गस्तिरो भवत् ततो गिरूपी भगवा
 न् श्रीवल्लभ इति श्रुतः प्राडुर्बभूव तस्मै स प्राह कृष्णश्च याचितं श्रीवल्लभसतः श्रीमान् श्री
 विवुल इति प्रभुः तेन श्रीवल्लभात्प्राप्तं रहस्येण अधिकापतेः श्रीविदुलसताः सर्वव्यातागि

ORIENTAL INSTITUTE
 Tilak Road, Opp. S. Jaijaganj Tower
 B.A.R.O.D.A. - 390 002.

४३

विद्यगदयः कुर्वन्तो भगवद्भक्तिं प्रायुष्मन्तो भवंति ह श्रीवल्लभप्रोक्तं सर्वतोधिकं वस्तुपंचकं भगव
तास्यापितं गुरुसेवा भागवतार्थः भगवन्स्वरूपनिर्णयो भगवन्सेवानैरपेक्ष्यमिति यदत्रोक्तं ग
दाख्येन लिखित्वा पुस्तके पुनः संप्रदायप्रदीपे तत्सत्यमस्तद्वरील्लया प्रपंचासत्त्वे ये युवेति
कुथियो व्यापकत्वे च जीवेन वेदार्थो यथा भवति च कलौ कृष्णमार्गावसारी न निष्णातपूर्णा
स्वहृदि च परसाकृतिब्रह्मसुहृन्तेभ्यः श्रुष्टानच विदिषानो विवदा ममास्ति श्रुदा
रण्यसंभूतो द्विवेदी च गदाभिधः संप्रदायप्रदापाख्ये ग्रंथे ते विचकार सः श्रीवल्लभोक्तमा
र्गोक्तकृष्णसेवापराः सदा भवंत सुखिनः सर्वे श्रीकृष्णस्य प्रसादतः तेषु नित्ये प्रसन्नोस्तु श्री
मद्वल्लभनेदनः मदन्वयस्वीकरणे सदा भवतु च लभः श्रीमन्नपविक्रमार्कसमायातवो ४३

१६१०

४४

उशाएताधिकदशमसंचन्तरे श्रीमन्नुदावने द्विवेदिगदाख्येन ग्रंथो यमकारिष्येत् इति श्रीसं
प्रदायप्रदीपे श्रीकृष्णख्यब्रह्मनिर्णये पंचमप्रकरणे स
माप्ते संश्लोम् ॥ शुभं मस्तु सर्व
जगताम् ॥ भद्रं ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥

४४

ज्ञेवर्द्धनो गिरिः तावन्मार्गो मदीयो ये संततिश्च भविष्यति इत्युक्तो तर्हितः ततस्तस्मात्प्रस्थिते पुनः
 प्रयाग आगत्य बिल्वमंगलेन श्रीवल्लभमपश्यत् साष्टो गनमस्कारं कृत्वा बिल्वमंगलेन श्रीव
 ल्लभं प्रत्युक्ते संप्रतिकलौ सर्वशास्त्रार्थो मायावादिमिर्विपरीततया प्रतियादितोस्ति तदर्श
 ने ब्रह्मवादविरोधात्तमनसि खेदे जाते मया श्रीकृष्णं प्रति विज्ञापितं तदा स्वप्रेमोपपत्त्युक्ते प्रमु
 खान्यवतारः श्रीवल्लभाचार्याणामाविर्भावो जातोस्ति तदर्शने कृत्वा तन्मुखात्तदीयसि
 हांतं श्रुत्वा पश्चात्कृतार्थो भविष्यति तद्दृष्टान्तं श्रुत्वा श्रावितं पश्चात् कृतार्थो जातः तदनु
 हरिद्वारमागत्य कुरुक्षेत्रे श्रीवल्लभः समागतः तत्र स्थाने श्वरे नाम नगरं तत्र यमाऽनेदना
 मायाविकवैसवः तद्गृहे गत्वोपविष्टः तेनाथयनादिकमपि पृष्टं तत्र श्रीभागवतश्लोकैक

स्य व्याख्यानं श्रुत्वा पुनः तस्मात्प्रशुः षासमजनि आह च कियत्कालमत्र स्यात्तद्ये शोषो हं भवत्
 मुखात् भागवते यदीश्वरेच्छा एतस्मिन्नेतरे आगमोक्तविधिना गमाने दो विसोः पूजां कर्तुं मारेभे त
 त्रैकाशालिग्रामशिला चतुर्भुजा भगवन्मूर्तिश्च शालिग्रामशिला यो तस्य महती प्रह्लाभगा
 वन्मूर्तिताटशी नट्टा तदा श्रीवल्लभैरुक्ते भोसावयवो भगवन्मूर्तिमर्चय अत्र वीदमानो
 दः शालिग्रामशिला स्वाये भुवी ब्रजकीट विनिर्मिता प्रतिमे ये कृत्रिमा अतः शालिग्रामे वि
 शेषः श्रीवल्लभस्तमाह प्रतिमो सात्ताडु ह्यार्चय तेनोक्ते यथोक्तं स्कोटे नतथारमते लक्ष्म्या
 नतथारमते हरिः शालिग्रामशिला चक्रे सयथारमते सदा श्रीवल्लभेनोक्ते अतः शालिग्राम
 शिलामेदिरमेव तथा च पाद्ये अर्च्ये विसो शिलाधी गुरुषु नरमतिर्वै सवे जातिबुद्धिर्विसोर्वा

ॐ.

ॐ श्रीमद्गोपीजनवल्लभाय नमः यो नुग्रहार्थं श्रुतिगोपिकानां गिरीश्वरताजनिगसमध्ये
बभूवभूयः सकलौकिलेशः स्वाम्यंतविस्वादिपदैकनामा १ सपयभूयो जनिवल
भात्यः स्वकीयमाहात्म्यमवादिनेन नत्वा विरूपंतमहंकरो मितसंप्रदायक्रममु
क्तपूर्वं २ श्रीवल्लभः स्यात्तजनिविलेपो प्रशासति प्राणिहितैकदेतो मार्गतदीयं
किलतस्य शिष्यो गदाभियो वक्रियथामतीदं ३ तत्रादौ पलादिकालः मानः बर्हा
पीडंमौलौ विभ्रदंशीनादानातत्वत्रीनाकल्पः श्रीसंपन्नो गोपस्त्रीभिः संवीतः नेत्रा
नंदं कुर्वन् कृत्स्नं चेदस्मान् वीक्षेयाः सर्वकामाः संपद्येरन्नस्माकं हृद्यासीनाः गुर्व

राम
२

तत्र षष्ठापके पलमुच्यते पल षष्ठीका चटी भवति चटी षष्ठीा होरात्रे मनुष्याणां विंशद्विरहोरात्रे
मासः मासैर्द्वादशाभिर्वर्षे वर्षाणां सप्त ८१७ २८००० दशालक्षैरष्टाविंशतिसहस्राधिकैः क
ते भवति १ हादशाल १२५६००० तैः षस्रवतिसहस्राधिकैः त्रेता अष्टलक्षैश्चतस्रि ८६
५००० सहस्राधिकैर्द्वापरं १ ४६२००० चतुर्लक्षैर्द्वाविंशसहस्राधिकैः कलिर्भवति १५
वंचतयुगे एकसप्ततिचतयुगेर्मन्वंतरमाहुः चतुर्दशमन्वंतरैर्ब्रह्मणो दिने तावत्पेवरात्रिः
पतादगहोरात्रेस्त्रिंशद्विर्ब्रह्मणो मासः मासैर्द्वादशाभिर्वर्षे एवंविधवर्षशतेपरमायुर्ब्रह्मणाः
यथोक्तं न्यातिः शास्त्रे शतायुः शतानेदपवंप्रदिष्टस्तदायुमहाकल्पइत्युक्तमायैः अतोनादि
मानेषकालस्ततोहंनयेदस्यत्रपद्योद्वायेगतास्तान् ब्रह्मणोवर्षशतेनमनुष्याणां द्विपरा

द्व्यवर्षाणि भवेति परार्धसंख्यागणकशास्त्रे एकदशशतमस्मान्सहस्रमपुनंततः परेलक्षं प्रयुतेको
 टिमथार्बुदमग्नैर्वनिवर्वचतस्मात् महासरोजेषो कुं सरितां पतिततस्त्वः त्वं मध्यं परार्द्धमाद्र्ययो
 तरेदशगुणतज्ञाः तत्रचतुर्विधः प्रलयः यथोक्तेद्वादशास्केधे श्रीभागवते नित्यानेमिन्निकश्चैवत
 या प्राकृतिको लयः आत्यंतिकश्च कथितः कल्पस्य गतिरीदृशी १ नित्यप्रलयलक्षणं नित्यदास
 र्वभूतानां ब्रह्मादीनां परंतपउत्पत्तिप्रलयावेके सूक्ष्मज्ञानं प्रचक्षते नैमिन्निकलक्षणं चतुर्युगस
 हसंतब्रह्माणो दिनमुच्यते सकल्यो यत्र मनवश्चतुर्दशविंशतिपते २ तदेते प्रलयस्तावान् ब्राह्मीरा
 विरुदाहता त्रयो लोका इमे यत्र कल्पेते प्रलयाय हि ३ एष नैमिन्निकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसू
 शेते न तासो विश्वमात्मसात्कृत्य आत्मभूः ३ अथ प्राकृतिकः द्विपरार्द्धात्तिकोते ब्रह्माणः परमे

द्विनः तदा प्रकृतयः सप्तकल्पेते प्रलयाय वै ६ एष प्राकृतिको राजन प्रलयो यत्र लीयते ओडको
 शस्त्रसंचातो विध्यतद्रूपसाधितः ५ अथात्यंतिकलक्षणं पदैवमेतेन विवेकहेतिना माया मपाहे
 करणात्सबंधने छित्वाच्युतात्मानुभवो वति हतेतमाद्र गत्यंतिकमंगसेश्रवे ६ ब्रह्माणश्चैकवर्ष
 मध्ये त्रीणि शतानि षष्ठीधिकानि भवेति प्रलयाः नैमिन्निकदैवदिनमानः प्रतिरात्रं सप्तमपाता
 लादारभ्य महर्लोकं यावत् ब्रह्माणः प्रतिदिने पुनः पुनः सरासरनरादीनां सृष्टिर्भवति यथोक्तं
 तथा वर्तमानस्य कस्यायुषोर्हं गते सार्द्धवर्षाष्टके केचिद्बुः ब्रह्माणः स्वकीयमानेन अथपंचाश
 दवर्षाणि अर्द्धवर्षे चापुरतिकोते अर्द्धवर्षस्यातिमदिवसस्य स्येत वा राहकल्प इति सेला ब्रह्माणः प्र
 थमवर्षे नरदिनादारभ्य आस्य पाचादयो बहवः कल्यायतीताः ततः केन संख्यां कर्तुं शक्यते

ORIENTAL INSTITUTE
 200 C.O.C.B.
 Baroda - 390 002.

ORIENTAL INSTITUTE
 Thak Road, Opp. Saijijunj Towers,
 BARODA - 390 002.